ד״ק no. 105 ב״ה

בפרק מפיקין ביאר לתרץ בב״י וז״ל ס׳ קי״ז וכל עבדים והלוקחין לחעבר —

[illegible]

Digitized by the Library and Information Centre of the Hungarian Academy of Sciences

MTAK 1826

[illegible] בפקוד

לשוב יד שבור על בעלותם וכתב בהלכות קי״ו והלכה רואין שלך ב

ק״י no. 105 ג״ב

כלבוש מסיקנא דיש לחלק בב״י או״ה סי׳ קי״ג דכל שלרק דחלבין להעבר —
לאוקמי. ורוצה בזמנו עצרין שכ״כ מו״ר בעט פרשב״ן לעיין אשה —
שהולה גרושין לבעלה עיי״ש, והלא דהסברא היא תוק״לן באיש יורש
אין אשה דבר גורם ושמקא לן בב״ב ל׳ יש גורלין רק ק״א ע״ב חקרא וכו׳
ונגע אין גורלין לשארו ובאמרא דהרא דבונא ולא נ״ש רש״י תמהו —
קודמ״ו ולז כב פרש״ף ת״א סי׳ קל״ו וכ״ב סי׳ קס״א, בדשו״מ ת״ח סי׳ קס״ד וכו׳
חשט פרח״ן ופר״מ לע שוועין לגמון פירוש אפי׳ שעבר דתוקב, ובס׳ ר״ן
כוב דבשלא כל דבו תוקמין חמונא בתוקן פירוש, ד״ר סי׳ ע״א, תפו״ר
שארובב סי׳ ע״ב וס׳ חפריג״ל ת״א סי׳ ס״א ובדוקי אחרים, וכלפו אשר דרבר
קמאי ובתראי כלפו בפמי אורתא אגל׳ דום ונשבר. ובבאי תלונא לא ליש
כת בקרש וכבר פרוש והלכה דהיינו שלן להחמיר בגמון פירוש אף נגד ב
בפקרש, ונע דבש״ס כ׳ ח׳ שחין רק קח״ת ע״ב וילבמא לן בפקרש כל שבוין
ועמד חפו ח׳ אחרים וכו׳ ומ׳ רשב״ם ח׳ תמיד חמונן פרוש דעשוא קנור
ובקדש בכל זלב שלט וספקא בעין וכה״נ בש״ע ח׳ל צבב מסק דאף
בפקדש אש עמד תוגך, ובשעם כוב בכב פחורי דמי שאין חולצין היו
לא בראיב ברורב, כא קין דלא שאין פקרש תפירוש ויש לבו לדום כלל
עיין דחונא דבו תורא לנובע וקולא לנובע וכן דעת פרמ״ב, וכב —
פר״בש סי׳ קס״ו דלא דיין לב בעין דאיסורא לתורא לא יד בבקדש
על בעתונוב ואע״ג דפיע כבר בתגין בפקדש קודם בוא גירוש אפי׳ פב
לא הפשא לב חיה והנעץ לט אף שבפקדש חמסיר אש חמב לב לא נאמר
אחוניה שלא להשיב בלבב וכב׳ נש בס׳ קס״ך וסל׳ חפריק״א בשלהם
פשמר סי׳ ק״ן ס״ן וכ״כ בכב בתוק׳ של פב״א סוגיא ולא וספקא בעין בלב
בין פקדש בין ענ״ש פט פחולין וכל׳ ואע״ג דאמר׳ דאחרין לנבור —
בחסירון לפרוש פיות דלא חלי לחסבור על תב שלושה בבירור דענו אבל
בפא חי ייחר לענו כיב לפקדש אפי׳ עמד וכל ע״ב, וכ״ב פר״ן בתגרושין
לב״ב ל׳ חו״ש עיי״ש, תכל פלין חוכת בפר״א דבכל סמם גיזות בין בפקדש
גירש יד פירוש של בעלונה וכבר׳ בתגבגיר קי״ח. והלבה דהיא שלן ל

לפטור בנדון פירות אף על הפקדון כדכתב הריב"ש בתשובותיו ח"ר סי' קע"ג
דהא אמרי' דיינינן ליה כפקדון הא לאו הכי לא מדרבנן ומשום דלכ"ע ונכון פירות
הוי מדאורייתא ואתי דאורייתא ואתי דרבנן, וקי"ל בהלין בבעל דאמרי' מצוה ליה
דלאו מעה"ח היא וכ"ש דבנין כזה אין בין פקדון לפירות ולא כלום וכדבעינן
להיות קנין אשר על כן כמו כמו לפ"ה אמנם בכבוד לה שעיקר מע"ה בחבר
בעלים לנכון הפקדון.

ע' גמרא בב"ב ד' קל"ו דתנן הכותב נכסיו לבניו צריך שיכתוב מהיום —
ולאחר מיתה דר' יהודה ר' יוסי אומר אינו צריך, ומקשינן שם בגמ' וכי כותב
מהיום ולאחר מיתה ואי הוי כאן גט מהיום ולאחר מיתה גט ואינו גט ואמר
מן תולדה ולא מיבעיא ומשני שאני התם דספיקא דין אי זמנא הוי אי תנאה הוי
אבל הכא מדקאמר ליה נותנא קנה מהיום גופא לאחר מיתה ופי' בעי ר
רבא בקידושין דס' וכל שכן: ולענ"ד איכא למידק דהאי קושיא והאי פירוקא
ליתא לרבנן דלא קני כלום דלא שייך ביה קנין מש"ה בתנה דאין בה —
קנין אמרי' מסתברא מילתא כיון דאקניה מהשתא כתו' עי' בקנין דבר ה
הולך רשב"ם בד"ה אומר עליו כו' הכי דלא קשה לרב הונא דפסק הכא
כר' יוסי ואילו בקידושין אמר' דאיפסק כר' יהודה, ולרשב"ם קשה לי דמה
אינא דרב לא פסק כר' יוסי אלא היכא דאין בו קנין בקידושין איכא האי קושיא —
דגמ' בפק"א הנ"ל, אבל לרשב"ם דמיבעיא הוה ליה כר' יהודה ולא
כבר אמ"ו דהתם לא אסביר כר' יוסי) אלא מדר' יהודה נשמע לר' יוסי דהדר ביה
דאין בו קנין אירי, ונו קושיא מונה ובה לחוד האי דהתם היכא אמר רבא
אר"נ בפק"א אינו צריך וכתב רשב"ם ובפי' קי"ל דאמר' לר' יהודה אינו צריך
לכתוב מהיום בשטר שיש בו קנין ואח"כ קשי' ליה מאי דכתב לעיל איכו
נמי דלא פסק רב הלכה כר' יוסי אלא בשטר שיש בו קנין הלכה מכלל —
דפליגי ובמאי דהוה ר' יהודה, ויותר קשה לי דרשב"ם כתב שלמה לעיל
בריש פ' לעיל כי הכי דלא קשי' לרב הונא ואמר בהולך בקושיא —
דשמעתא לוזא דהלכתא למר ושמעתא למר והאי קושיא איכא אף לפי'
שכתב בהלכות וקשיא ליה לרב הונא וכו' והאי קשה ליה וכו' עד הכא

לא

3

לא ידעינן שהטבע בעינה להחזיר על עורן בהן ואדרבא הואצטריך רב
לענין הפעוט בגיטין ש"ת דתן בפ' הנ' כיה כשר בלאו הכי ; ואחר על זה —
דאוקימנא ודעיקרא איכא לאהדר דבאי דלא שאני דהאי דהכא במתנה
משום דאין בה קטן בירור מטעמא דלא מסיקא ליה אדעתא דטפי עדיף בקטן
דאיכא סברא לאהדר ואיפכ' דבלאו קטן עדיף טפי, דשטר בקטן לאו לאקני
ביה עביד אלא לראיה בעלמא דקמ' מתנה שלפני מתנה וכיון שכן כדכתב
ביה צ"ל ולא כתב ביה הפיוט פסי' צ"ל לאו מתנה קמי' ואיכא לאוכח —
מתנה דהפעוטא הוא דמיבעי ליה, וקרוב לזה כתב הב"ח בבל"ע מ"ש ס'
רנ"ת לפרש. מילתיה דהרמב"ם ז"ל, והאי דאקשינן לפרשב"ם לא קשה ולא —
מידי דכי היכי דבה שטר מיבעיא דאיכו לא אתי דהאי דבמתנה סני בלא
הפיוט הוים משום דבאין בה קטן איירי, אלא בתלוש הוא דנש לאו לאקני
ביה כתב וא"ש ניבון הפיוט ולאחר מינה הוו ודני לסוכן ולא שנים מיד.
ספקא מ"ש בשטר מתנה שיש דבר בקנה על ידו מאיך לגרולי שטר
לגמריה ולאחר דליכא סניד, ונפ"ק נותא קני הפיוט ובירא לאחר מינה
וכרחוק. לה בש"ס ובכי היק רשב"ם בלישנה שכתב ז"ל לגבי נש אשה
הוא. ואין בה דבר קטן מ"ה וכתב דבה אין בה דבר בקנה עכ', ומ"ש אחר
על כי לא אתי רב בלבה כר' יהודה אלא בשטר שיש בו קטן עכ"ל לאו —
לאפוקי. שטר שאין בו קטן קאני אלא מה שטעם קאמר מה שטעם בבל שטר
מתנה מכשיר רב בלא הפיוט כר' יוסי משום דאיכא דבר בקנה —
ואוקימתין נרי צ"ל דאמנהו בשטר מה לקטן בנינא ומה לקטן בפירוש
ומ"ש לבעות לר' יהודה לא צריך לבנות הפיוט בשטר שיש בו קטן עכ"ל,
פיון הוא נדוחקו מיני. בשבועות בן קטן לאפוקי. שטר שאין בו קטן דאלו
כה"ר יהודה ור' יוסי, ואלבר שלע"ר בפירוש בנה מוכרו מעלתו יותר מדבר
ומ"ש בראש במסקין על דבני. רשב"ם ז"ל וכ' דאמרי' בב' בתרא וכתב ונירין
רשב"ם וכתב עד בנש מיניין משום מודרא דשרינן ונש אין בו דבר קטן
אלא במתון רשיין ביה קטן כלבה כר"י עכ"ל כו. דבשיטתו דקטן ליא
מידינא לא במציאות דקטן ובלשוניה, ושל האי דאקשו דרב אדרב מגין

דפר"א דלא קשה להו מידי. וכתבו הש"ך ורש"ל ס' דהלכה כר' יוסי בין באיסור בין
בחמין ברותחת ע"ש. שאחרנו וכולא מאי דאוקמי בנותן ט"ע לשמואל —
ולרווחא דמלתא נקט כמו עיי"ש. והיכי לר' יוסי קשה דמאי חשש חומרא הכלל
נימא בה אי הכי כל תקשין בש"ס וכו' כתב הפוסק מאי הוי והנך נ"ט ואינם
נ"ט ליתני לה בטעימין איסורא מחמירא קא דחין באורתא דש"ס לחומרא בה
בכמה דוכתי ובדקי"ן בשלמא דאיסורא מחמירא ומחמירא מאיסורא לא ילפינן
ואע"ג דפר"ח בריטא ניין לה כמו מעשיהו דרבוותא וקדסר וכתב ושמא
דהסובר הוא מוסיף בה כו' כיון דלא קשה הרי דעל פנירון איכא למימר
בה נרגא לא בקושיא מכרחין לגרוס כמ', ועוד דהסייע לה כמו וכו'
בתשין נוון פלין ואמלפכון נפיף דמייבנא כר' יהודה ואמר בחמין
כיקבון רב בנותן ט"ט, ונט פרש"ב דא עמא לה בפמי גירולא דולן
בין איסור לחמין לא שמעו סתם פשט פסקה בשו"ע בו דבר הנקוב
או לא ובדלגה, ופס"ג הוא דכי אזלינן בחמירא לקולא ב"ינ לפקא של
בנותן כדאשכחן בה' הלוי דף ע"ן ע"ב נט קשה על ננאי וכתבה סוף
רבא אמר ספוקי מספקא לה נט חמירא לקולא נט איסורא לחומרא ומ"י
רש"י נט חמירא לקולא והמ"ע וכיון דמספקא לן לא נט"י ע"ב ובכלבו
דוכתי דוך ונשכח כי פמי גוונא אזל לפקא של בנותן אין לו שבה בחמ"ב
מדאורייתא הוי ומספקא לן לחקרוי. בב"ב דף מ"ו ודף הוי ספיקא לחומרא ושפ
מת מהרין בספק וניעון מחין מבספק איסורא כראסיקנא בע"פ. עבוון
פעדון דבאיסור נראה אין לה דר"ת מהלל פין אוף שוחט לאו ואילו בחמוץ'
או באיסורא דאין בה מחמירא בנוי ננאי כמה ואע"ג דלמאי דנירלם פנוס'
פיוך לבר"ר י"ט איכא להירק בה מורנא לרך מיבא מותרין ננאי כמה במחו'
באמור נ"יא הלוא וכו בשנו פנוס' שלהם בב"ח דף כ' ע"ב דחמירא נבשן
ממין המיסורא דבאיסורא אזלינן בתר רובא ובחמירא לא, וקשיא להו מאי
דפריך רב"ע לרבה כיון דטעים הר איסורא מחמירא ושמא אינהרו לן לפנ'
פלשנין דבעין בשו רבה לחולק מאי דקון על מעשה בר יונגי לחלוב
אע"ג דהספקא לן אי מינה שעה אי לן בלוב והש"ב קשיא להו לנוסחין —

מאי

דאי מוכח לה רש"י לככה, ואסיקו דהאי דאוכח ליה הוא חשש דבנה איכא
להיות ראשון חש"ב במתן כמ"ש לעיל הכי הוא הוה חייב ליה לאיסורא בחט"ף
מחמי דאמרינן במתן לגבי נובע, ופשוטא דאין לגבי לא נקט לן מ"ט לא
חשש הכ"מ במונין דליכא פוק איסורא הכא מחובא דכון דאמרינן לבקל
בחקול חופה (דכתב ליה מפיוס ולאחר מכאן) ולפיכך מהיכן שאר יורשים
פוק לאחורי שתי הבא איסורא והאי דנקיט לה פרק לבאי גירושא אשר
דאמוהו דמחיר לן איסורא שתי מחובא לבוכיא פה דחשש חשש לגון
נענו בה וכתובתו לעיל בשם פוס' אחד כון דחשש דמוך הוא —
הראשונים דלבנא בבוה בר' יוסי. ולבר מאי דקי"לן בשלמא דחזוקן עמו
מסיים בה ורב במשון עלין ואמ"ל וכול כולשון, ופשוטא מי אייך לקונה"ה
דרב אירב דבשלמא אי הוה קנה סוף אוקין רב במושיינן יוחא לכן ולעלמ'
הוה גירושא שתי לבוף חשש חשש לגון נענו בה ולכבו קשרה ורש"י
פוף וכתב ואעי"ן דקי"ל כר' יוסי בשמן דאמוקי שמשין מדלוגא שילא
הרבה בבינה ולא יצא שם טבות לחשוטון יהוללן ואין לא בוי שייך לקונה
בחופה אבל הרכוב אוקין וכול לאמוקי הרי יוסי ורבי נתן הילי קא קשו —
ליה להדיא בתבואר להעיין שם) הוכח דחספקא ליה אי הלכה כוותיה או
אי עבדינן הלכה כוותיה מה לא וכבר הוכיח דחספקא ליה "רב הונא
בה' הו שאמרנו דף ע"ב וא"כ כי היכי דאין לאין בחופה דלא יבא לא
ספק הספיקא לא מפקינן מחובא מהיכן ירושה דאורייתא וש"ך אסיק דרב
במשון ואין אוקין אף בממון כב"ן וכל זה ברור: אבל מאי דקאמר התוס' יהיה
ינוק שמשון חיוב דבספק לפוליא מאן מהיכן אולינן בכל גוונא לחומרא
ושתי ממיר לן מהודא דאיסורא ושמעון חייב דכתב לו מפיוס ולאחר
חיים אי מלינן לעולי לדיבוריה כיון דמפיוס קאי אנוף, ולאחר חיים
אמירי. שמיר ואי לא אין בדבריו ולא כלום. ופשוטא דאין לבכי אין
בדין שהוא דאף שנתכט פסולר לבוסין. מדעני בשטר בחופה לא
שייכב לעלמה כיון דל משייר בשין .לב וכול ובשייר דקל לבירוקין וכו'
ולכבו כו לא ני כרך ולא ני בשיר כו אין לסותר לבוף פה מה שע"כ

ודמיון בשטר שלפנינו, דלא דמיא לגרושה ודבוסיף ולדרוש בר. וכלל בחיים אחרים
ולא דמיא אין כל המוכר בידו דע"כ לא שאני בין דהיה ולאחריו לא
בקרקע דאיכא למימר שייר מקום לחות בפירות אבל הכא כא קמכרש
ואיכא דאין לו בקרן בב' לשון ספק. ולא כלום עשה. כתוב בשטר ב
פירות זה ולא בשבולת יש עוד תלושים לא היא ולא כבור אביב וכל
לגבות בב' לשון ספק כלל כה לגמר בזר שלים, ועוד דבסוגיא אסבר
לה בהא דהי ולאו מסברא דנפשיה. אמינא לה למאי דבר דרבינא
מנים עלה בב"ה מהר"ם לפשוט דבן בסי' זה ובכל כל זה היא אי אמרינן
דמעות דהו לבין או דקרקע אבל מסוגיא דלא מיבעי תלוש דלא דהי לבין וקרקע
עפש קיימים בעין בוא בפירות וביחד לעולם וכל אבל במעות מבכלל
בשבירות בא לעולם ואין במעות עלכן בעולם שהלאו בפירות כל המשוב
וכו' מהש"ג בפ"מ דהונה וכל עכ"ב ובור בכי תוסיף וכנז ראמ' לנמס
מוצאין הירו ושעתא כלכוב אינו בקין זה ועוד דע"כ לא אמרו לא
פירות דקרקע תלוש לחיוד וכל שהוא בקנבו מקום לחות אבל במעות
דלא שייך כאן שעתא שאין בפס מקום לחות כי אין פירות. ויוצא
חוצין כמו בקרקע שמרבא אין פירות בא לפ"ת כסלף במעות אין בעולם
ודאי שאין אות דאוין יכול לשבעם כלל עכל ובכאותי בנ"ד אמ' ייחא
דמקנה במקום ב' לשון ספק. ומונים על השכונות בכתובה הא' מסולק
לבתוניהם כרי אי אמשר לפירות במאונים ספק. ליבב לא אע"ב יבין
מונים אותן בהשכונות ויהיו לבתון במעות על השכונות אחרים —
וכרי זה דוה אחש לגדין מהר"ם לפשוט כלל דבר שנים הרשון באו לבאן
ואמר זה עלה על דעתי מסוכר כלל לקרב בחזקתים בגבוע ולדחוני
דקרקע לפירותיו מאי דלא דהי לא כשולחו לגמו שכרו בקרקע ובבין כניכן
שלהם ולא כתבו לא ישנה לעולם, ובנ"ד אין פירות בא לא ע"ב
שינוי בקרן כלעצל זו הגיון ודאי סתוא קטר להיכנו שכאב ובין
מונים במאונים ספק ליבב לבספקנו העבוין ולאחר היוקן ולא —
כוצל בעבנו כלום עשה בפירות אחרו דלשון זה מוצל לא בבקני

ולבי

ולפי שכתב לו והי' איכא תלתא דבריא כל ברוב תנת בקרע׳ תוך ת
הנ"ל בתשו' ל"ז ס' שס"ו ז"ל כל המקרש עלבו לבעל כבין מעשיו ומאמר
היינו או מעשיו ולמאמר ל' יום לא אמר כלום לפי שכל מבוין לחבירו מעשיו
ולמאמר היינו קי"לן ונותא קנו הביום ועוד דאמר היינו אבל לבנוב ורקוע
אלא לומר כן לפי שמ"א שאין התלמוד ביום יינון העוזר בקדם וכן וסיים
ז"ל ואין אם רואין לבטל כל הבקרוש המנוי שיוה זה אורבא ובטל בעוד מת
הבקרש ז' ולא היא בקרקע בתגין בשלם וכין שאינה אין לבטל א' מהם
אוף התורה בתגין מיד שבת פרי נוא דהסייע לן דשני מיד סתם —
התין לבוצא הספק איסור לבטלי הבקרש כדאוקמנא לעיל הסוגיין יש
בוולין וכרב בגוזל ר' בלל משכני בעניין תשו' הרשב"א סיל בגישוזין
ס' ט"ז ושלב קא סליק לבטל הבקרש שפוקרש לגיבון תברון ולתן נוב"ב
והאי דקא טרח בסוטר בב"ר לחייבו לבקרש מעשיו לא מ' ולא הנייה
דפאי מעשיו הלי וכו' שנבו דברי הסוגין דלעיל מורה בבריא דמעשין
ולמאמר היינו לא הבפי לא ביאה דחליין לגולי לדבורים בי בפיא דפכוב
מכבין לבעו הביום ולמאמר היינו דחוקין לב רפ"ק ונותא קנו לך הביום ועוד
דאמר היינו וכבר אסיקו כל המפרשים שיוים דמעלו וכ"כ הרשב"א ז"ל —
בחידושיו להס' קידושין דב' פאמר ז"ל ונבי התון דקי"לן דבונב נבסו —
לבעו הביום ולמאמר היינו קנב ולא מסתפקא לן הלכתא מגרב פי ואין
חונב דאמר היינו פירושו בב"ר דשאני פנק דאמאור דקייב בלשון רפ"ק
ונותא קני הביום ופירוש דאמר היינו מש"כ בגט ובר' ז"ב, וכ"כ הרב אשכנז
בבריא תשו' דלעיל ז"ל תשעי לבריא דבעינן לקיומי נרוייבו לשון משנ
ולשון דאמר היינו כיון דונותא הביום ופירוש דאמר היינו וכן א
בסוף פרשו' ז"ל ומכל מקום שאינו דאורי' ובל פיכא דיבא לק' ..
מעשיו ולשון דאמר היינו לא אמר כלום עכ"ל מכל מאי דאמרו תני
בבירור דקנין מעשיו דבוב בסוטר בגרון ז' ה"ל וכו' שנבו דמעש
מוכיחא קאי, זה אינו של מפטים סמוך (כדמוכח מנא בתוספין) ז' א' מ
שאין אדם מקנה דבר שאינו שלו שברי בבירוש פנה במשוקן וכו'

8

בעשר שירוכן שלא יוכלו העולם לא כט ולא בד״ב לקבוע מן הארוך
אבל ווע בקין על כל׳ לפי׳ סקוה. וכל״א ואז״ל אין בידם לין בחונה
זה שהיה לאמר וכט לא יוכלו לקובעו אי אמרי׳ של החזנים כא כבר
בארו כט שלמה שאינם הקבועה לא לאמר היום אב״ה אלן השבועין ב
בחצן ולחם ולא פקט לבבם לא החזנים סקוה. לעכב לאמר ה
היום כהמורה באר היטב בעשר החונה שלמו, והעונה החונה בשלב
והבוטלן דאין הונה לאמר היום;

כל זה שכתבתי כדי לעורר בקולי דעתם על עיקר הדין דבלון —
ולפורון והאצה שאינה כריבה לקובה היא ראוי לשרה בהגלה ה
הכבודו הע״ כהנה הפוסק לפוסת דכל כבן דנין יחה שיר, שכרי כל
הפלוקים שלום בשנין השיור לא יועילו ולא יכלה החונה הזאן והפבישול
באשר בוכרתם אחשא אם שבוא לו אחוון הבוין הבשל אין אנו צריכים
לכל זה שכרי עינינו הרואון שהעולם לא שלה על דעת המשורבן ואין
אבינה לין החונה להקרע לא רוקא כשלא נגת אחריה זרע של קיימא,
ודבר זה כנוב בשער הנעשב בין המשורבן ואבינה שנוי בשער השירוכן
והשולט בשער החונה לו בהקרע, ועינינו הרואון שהסומר אשר׳ שכתב
המברין על התירה ומוסיף מהלכה כמה דברים שלא נתגלו להביאם החונה
בהסתרין הקוים בל נדוע ה״ה לא יכלו להעולם הלפשעון על סדר דברין
זה דבריה כבנן ונל׳ שם שפרט המשורך ואבין נקדיגה וכל שאר נעלר
הכב כל״א אחר הפשוטין בו. נלע״ק שיהיה ליום שיהיה הרץ הכל לנגאי
שיעניה להודע החזנים סקוה. לשנם לעשר שיש אחר היום לה.
שנלגה המשורבן כל״א להויות שבעה וכל שכ״ב. ואין לשני שהנה בזה
שהחליא חרעתו הע״ הפוסק הלוקים שלשר הזה שלאו הוא ואמא לא
הלך ישנא ולא בנלם ישנא אלא שיהא ישנא החונות. בטבריא שאין
החונה הלה אופ״ נלון המשורבן בו נלע״ק וזה שכבר הע״ הפוסק לא׳
בבלין לה נלע״ק אב״ה יחון דינן ברשב ואין אין לן תוקף ולא שבים אנש
שהיה שרשלאי בפורעניות אוהנא ולא הסתובנא שזה שבכבת לא —

שובת.

ישובה אלא כל המעיין להבין בשטר לאמתו שהרי כנ״ל בתנאי כה ב

דבריו איך הוא נוגע בתנאי והורה והודעתי מנין ברא ועו״ל בכבודה

בזו כל עבס׳ שיש לו נתן כל פעמים וכלל וכלל זה בתנאי כמות והכתוב׳

וכל׳ עבנו והשווה יתברכוהו וכלכלוהו בכל אכל כל לא׳ כבודו בין ב

דברי אומן בין בתלו וכל׳ עוב׳ ובתנאי זה סוף דבריו ולא מלבד בין אמר

נכיה לר׳ נזם או לא ושוב אם כל התרה בזמן אשר תרר את בפסוק ב

באוחרו שאמר נשא נזם בוא׳ יחון כנזן ברעב דנזם בתנאי זה ואין לה

שהיה לי מאריה ואדבבה לי נושא בלא נשא ולו לא ידע בכל לב ש

שבנזן כלל דבריו במעשה לחע לא יחסר למהו בשוב אומן, ורק

בתנאי בעת בשיבה לו הצרון על פלטים סקוה להשף עובר שיבר א

אותו מיונך שר מטורש באר פיטב שאין הדברים אחורים לא כשלא

נשת נזם ואין בתנאי בראשון ולו בתנאי בעת כלל וכלל, נרע שאין

אשר בתנה על התנה ועל הכלבה במאן להבינו על הזאנים סקוה —

לעשר שבר שגרשו ובנה עור בתנה בעקר וכל׳ להתדאב זה נתנאי ה

תרע הוא ולא שיבה אחרו, זה שעה על דעתו על את׳ בפסוק להל׳ ש

שירבו או נותן בל נזם שיבי אירושין בכל לוחר שירע בעלה בכל במקום

שהתנה הוא שבשבה בראשונה ושנה אם נותן בל נזם מתנים מקלה

בפרושא ליורשיה אלא כאב, זה בפירוש אורה באויר ואין לו על אם שיסתוך

שזה בתנאי התנה בתנאן מבואר בכתב מטורש בסוף שער שירותן לו אין זה

ונסבן לא עיקר שאמר ה״ז נותן הכלה אפי׳ בשבה בראשונה אחר נשואיה

ירש בעלה בכל ותנה מובה שלא הזכירו שנין זה להעלה ועוד הולכנו ל

להוסיף זה בתנאי בסוף השטר נזן ונגוד אחרן לאשר אונך דאירושין בכל

בכי כלל אפי׳ נותן בל נזם לוהל דלא אידבוא היבא דבעלה נזם שאחת

התנה כבר נודע שאין לו להתגיר לקרובי הכלה כלום לא אפילו נותן בל

נזם שאין לאי התנה היה לו להתגיר מתלין או עליה בפרושא כנודע א

בכי אחת בתנאי ירש בכל, וזה דבר ברור שאם כוונו בשטר היה לבון

אין בכלל אף בשהתנו מתבא בה לה להעקש לי אפי׳ דלעשו׳ הוא דאני

בחשוק
בתנאה
ם בא כבר
והשבוטין ב
לאחר ה
ונה בשלה
בלון —
ותנה ה
שבה כל
ון והבנשול
ם בריבם
דבן ומאן
ל ק״ואן
ר בשירותן
ועש׳ שבנבה
נזם בתנה
שפר בבינן
שאר נעלה
בכל בתנאי
ירוןך לא׳
שוהב בזה
ואמו לא
ום שאין
בפסוק דאי
בזם אנש
ה לו

ישובה

10

ולא לשון אחר ראשון הוא כדלעיל, וזה מבואר יותר ונכון לכל מאן דלא קפיד
לי לזכרון לזה או לזה לא לדבריו אחרון פעמים על בוריו ואחרים יחשיב -
לה"ע הפוסק מ"ו וראב"ד עיין בזה שהעלו כל הפוסקים החולקים לבשר
כרבנו הפרישא בח"מ סי' ס"א ס"ט, וכן אשכחן לרשב"א בתשו' סי' [illegible]
דחולק בין אם בנה ואח"כ שיעור המקום ולא על קיימא לא יחזיר כלום
ליורשים, ובין אחר אשר לא ישאר וולד של קיימא יחזיר, וכ"כ והרשב"ש -
בתשו' ח"א סי' רס"ב, וכ"כ המבי"ט ח"ב סי' קנ"ד, והוא שאחרון כו' לבתרין בר
המוחזק לו בכל המחר ביום החש"ב והמבואר בתשובותיהם כנ"ל, ועוד כל
לב הפוסקים נ"א דהסייעו לבעל [illegible] בפקדון, וכ"ה בדקדוק מכון ואחר כנ"ל
ועליה אזיל לבין בשטין יותר לשון לי יותר לשון בשלמא שעה הע' הפסוק
לזכרון בפקדון האוצר בעקל יבין המוחזק בלבדון לכמה המבררה שכנה
הרשב"א ז"ל בתשו' (הביאה בב"י ח"מ סי' ס"א) שאין כח ביורש לדון בהודא'
יותר לשון לחזי אותו, והלכה הב שידוע שאין כח ביותר לשון להוציא מ
המוחזקים [illegible] שאין בשטר סותר אוני כ' פרא והמבואר בב"ב ח"מ סי'
ס"א ס"ק נ"א, כי בתשובות בעלה בר' אהרן סי' ס' דלא הסכים רוב גדולי
הפוסקים והלכה כרשב"א ורשב"ש ז"ל לא אמרינן לישנא יתירה לשנויי
אלא לא להעמיד ממון בחזקתו לא להוציא ויותר לשון אי' ראיה לכך כ.
שהוא בזה מלוה יצא וברירה וזה שבשטר בשיתוף הדין יותר לשון ה
כגון לדרוש כל ספק לזכות המוחזק שלא ה"ה להשלים ז"ל ואמר הר"ן נעור
הכלל כלל אחר כמשואין כל נ"ע שיהיה לאיש שיהיה פרץ בכל אחוש
שיהיה לעולם שוקל לזכות וכל על המאזנים סקוי לשום דבר עשר שיש
לא שבשורה שאחר זה פוסק. שעין יקן וכנז' ז"ל והמחזיק המוחזק ואביו וכל
להכריע המאזנים סקוי כלל דבר עשר עשר כלל לא' שעלום המוחזקין אם
נחון כל נ"ע שנ"ב והאי שעמא איכא למשמעינן כו' [illegible] מו' להראון ש
שבתיהן היון לה נ"ע או לא הוא המרכז אשר לו סובבים וסובבים כל קו'
הנאי בזה על המאזנים סקוי לשער שיש וכל זה ברור, ואין אנו צריכים כו' —
לבתים ראשונים בין ב' בתים ורוחב בסו"ת ובש"ע [illegible] ונוטה רא'

בריות

ברותחין כלשון נ"י ה"ר לא ברותחין כשורין מאי כאן דקא מסיים בה ר
דלאו אורחא הוא לסמוך דברי ווי"כ ולק"מ משום דהשתא ודחין לודאי לאו
כי כתר שנבו ודוי מר להשלו(ו)ני: אינך לשנא שלחשב כדיום אף שורה אין
דהשלכו לא עלה על דעת שום פוסק שכר דבשון כלשונו עליא בשר
המשהמנו והוליא הספרנים פירוש שאין לשון בשר סובלו ובפרט לפוליא
מאין המגיעין כבא"ר ופליגא ואיכא בשורא ור' לשפי לסוכן לא נ' ברוף
פישרב שיבור לו כאור לגרל לזבון כחולא אדרבא הפוריין בגר כמלאון
ואוחוזנן לבתנין בגר כחותין לפי פכל פירוש כחוב כבש בה ורמר מש
פרב בחבי"ש מ"ב ס' קפ"ו והפרש"ס מ"ח ס' נ"ן והסנייע הוש' ברשו ון
כרס"ר לשין ס"ס ג"ב בבירור דשיבא ואיכא ספקא בשורא דהתן כלשונות
בסוריש נ"ב אני נ"ב הספיקא לא המקין המוא וכ"ב כר"ש לבין קלשי בס'
מ"ב והשיף מזכירים בכחו כ"כ הפרש השלאון הפרש"ס והפר. אדרבי ועיי
בהפראלוב ס' ר"א ואין לומר דכ"ח פיכא דאין רגשלין בשר לנחר. אבל
כבא שאוף בא לבוליא בכקוב בריש ויקבון יועלו לתרב באופן אלא
יבין דבר בשר לבשל כאשר כורע כריב"ש רס"ן בקוחב נ' והפר"ק ש
שורש נ"ך דבאין אין בשר בשל שלא חנל בבשל ורש שאומן בשוב-
אחרים נ"ף והשעם נ"ב אנא לב בחנב לא מכח פירוש בשין, ודבר נ"ב
לומר מכ"ו מה שחולק פרב קלשי ס' כשלם בין כשבשר בשל חוב ובב"ב ובין
כשבשמם בשל חומון סברון אינו פוסק, אדברא רכל נ"ב אחינא לרווחא דמלתא
רבא לפוש מאי דאוריתא לשו דבחא חונב לא שיין בב חביוש א' השוש
דבקין לא פיב יכול לקנא לשור אוש, א' השעם דבקרוב לא חלי לתקני ב
בקין הפיור ולירון לחתר כאי שורא הסבא בעלמא הוא והכ"ש שבשק
שלשין לא כמלאון בגנו, לא אחולאון בגנו ואין אם לרישם לרוק
עלמיו שברי אין סירב בשור חוב ובכה כלל. וסמנן בשר של אחונן
כפוא שקל לכל חבין דבר לאשון שבשלין בגיעל לקבל פירון כב'
לפני סקור. כיון האנש סקור. לשוב לשוב בבפר כרצוב. כיון לקוש'
וכלים וכחרים. בשיש וכלוחה ולא יבב לתשורב לין ולברש בשין

12

כאלו וכאן לא בתו״ם ולא בחוץ וכאן לזה שאין ישראל מכחישין ספקו ש

שהיה מ״ב לה בעולם היה שנה בשנה ונגד לבוא של שוה. לפי התירון

כתנאים באחרונים בתוך חוץ ובעולם לא יהיה בזה, ובודאי בזה הטענה

לה׳ מ״ב דווקא לא שייך לבתנון בין אם נגמ נש״ק או לא ולא ראשו בזה

אמנם לבוין שלמי פונצי׳אלני באשר יקרא יהיה לחון הדל כתוב

שבספרי. מבנ׳ לס״ס ספוק, ויען כי דבבון השנים יהי מ״ב ורלאו בלבו

לחון יהי כבעורים (כמו השמוש) ירצה מן בנים לא יהיו לה עוד אף על זה

ספקה עינה בודאי. כי זבה לבשאו לנשיב לשמוש ובנוך עם התולכה

או שתורייב לנו הנום לספקו לזכרון ששות או לגרוע בחאיק ספוק.

לעשר שים לה׳. שנכוה כמו בראיות וכמו בראיות והנה כתירוש בזאון

שאלו כנאמר כאחרונים של חורבן אל יסוב בזה כשלא נגת אחרים

נש״ק לא גזלן, ודברים בבשאו שאחרו שבר. לען כל בריה נושר אלא בזה

תאלא אחר יבי״ב הי שיביה, גזון כיא בלשון ורבבון כל ודאי כעשר של

חוכרון ותוושבו מחשאו לבאריך בבברים שמושים כלפ שאמי׳ נש״ב

יורשים לבבשר בעקל והיכא חשוש בל נשרון כלין, ונגר ראשונות בי

דינא דבבי לא תשרותין. בכל בעולם ראי חשעש רחונים זי לא ולה

לא לאחר תיון מרלא ואליון לרוב לדבורים בקבין בוונג והיום כלשון,

ובן לביון דבר ינונג לספקו דלא שייך בזה לחיור וגמא קט וביום כאוכרו׳,

כנה כחונה העיקרא בשלב, ואמי׳ וגאו דאיכא לאינה בד לבתין כחונה

על שאלה כנה נגיען בספקו אין לה על מה לבשען כי שינם לגובת כבשון

שחוגום לא עלה על לען בגזן ובזה כחומכן לון כירון כב׳ לס״ס ספוק.

לחשב עשר שנים אחר תיונך לא דווקא כשיחון בבן וזרע אין לה —

ובאשר שלמי כל כשטרון ברור מאד

כאמור לבוין לך גם יונע לי בספקו הטבע לחשוב לכלך הס״בן בורא

זי חאבן כספקות ובכרומי וגם שאמי׳ גלא שיש דבין גם ספק וזה שא״ש

לה׳ קו״ל כנה לא נוטה אל תון היה ספקות, או שהוא ספק בבין, או ש

שהוא ספק הבר הולוקן בתוספות, או שהוא ספק החתן לשון כשטרון,

והעניין

עוד ב

ולענין נשוב נראה שבין עם הצבור כמנהג בכל לו הפסוקין אתה
לומר להלוא הרבין, ולא נשאר עליו שום עוד אלא בפסוק, שבה
כוכתם הכריא בשמא רב' מי שאין בפסוק נבסין ועוד דפסקא בינין
ומסקי כל הפסוקים לשנות כמנהג ולחזור בפסוק ברי"ף ובזה בתוס' ל'
בכל, כרמב"ם ורבי' בהגיר בשו"ת הבל לגבי, ובנו"כ בכן בתרומין לב"ב,
בר"ה בזמנו דברי בטור א"ח סי' רנ, בב"י סי' קס, וקס"ל, והפר"ח ס'
בכל א' ברא ובראש פסק כביא בשמא לתורה כרוכין בפסקין, כ
בעוני הלבר דכבאי מינא יראה הוא עגר כל בני אשה דברי:
ובדבר נגה עליו רק בב' סי' רן ס"ו לכין לבאורתא ברורה מסקינא לא
הפקינן מהונא ובתת' מכבורו לין לומר לו כאשר כתב עליו הפר"ח
לעין בזמנו' אחרונה לא אין דבריו של אל בתקוע דבר שכתבנו וכן
בעלה הפר"ח שאמרנו בסי' בנה אלבר כל לו בב"ח גם ברא"ש יוד
לשאת הוא לגץ לבקוש בתי', ואם באמת לבטל דבריו בתשובות
בשביל מה שאמר אותיות שכיב כלבו כוף הוא וס"ל ברא"ש דאגלין
לתורה אבל הכא אם באמת לשון אם כמנהג הכת הדברים במאמרים
באמן הבי הגניט עלמא שבירין שבלינם מתוך דווקא אם לא ניתן
כבן לשון ובכל כי כאן. משיטא לן הנה ברא"ש מולה נגע דבריו ומשלם
במורונא ברורה פסק לקולא כרוכה בגוף דבריו לא שאין מבטלין את
חשובין לא בינא לבריר לן נמורנא כלתנושנו לשל על"ב וכ"ש הוא —
בשמחשבנו נבדרין מעוף דבריו באר היטב, וכ"ש לדעת. וקי"לן דאין —
שום בקרש לב"ה דעף לברא"ש אגלין לקולא כאשר בעלו כל בפסוק
וכ"ב ברא"ש נותב כבלי"ן ס' א' (בב"י גם בטור א"ח סי' רי"ב) לא ובאותא
כל בקרש שלם ועוד הוא שאין בקרש ענוף לברך בבין על"כ, ומ"כ אם
לדינה דיינין לה כבריות דעלמא דבכל ענין מקילין של כמנהג —
ומתמירין של כמנהג. אכ"כ יקוש היכא בירך שאמר כנה בעון עלי סמך
בבין יתבא לשנות בטעל בחולין מסמך. ואם לומר אם לומר דבקין
מסופק מתון מהלוקין בפוסקים כי כלא הוא מוך מחוייב בבין מ

הרב ז"ל בשו"ת משיב בענין כיוצא לחשן קי"ט ל' בזה"ל ובני יורה א

דדאורייתא, כאשר כתבתיו כל בתוספות מהרש"ל ז"ל ומהר"ם פר' מרבה

סי' ש"ט, המרדכי סי' נ"ן וסי' קס"ז, הרשב"ם סי' ש"ט, הגהות ת"א כלל י"א סי'

ס"ט, והרא"ש סי' ק', ולא עוד אלא ראיתי שעשו ליורה ק"ל כ"ב בבב"ן סי' כ"ב

סמ"ג י"ח בשם ג'ו' הג"ה ת"ב סי' פ', וכן עד הפקוח רבא לבוצע מן כורש

מהרש"ל קי"ד ל' כנזכר פרק בגזל הגהות ת"א כלל י"א סי' ש"ג, הרשב"ם

י"ד סי' קט"ו, הרא"ש סי' ר"ן, והגה"ה מרובה סי' ט', וכ"כ רבא ראין בגמ'

זה שום טעם אשר יאמר עליו כי הוא זה אשר יחלוקו עליו בתוספות —

ארבה לענ"ד בין ברור בנוגע הסיבה וכל החולקין ע"כ.

אתה זה תבין ומסתבר שהנ"ע בתוספות לבו לבם ראה איך שעשו בקי"ס

ל' שוחרין עליו ומשו המשבון לבני ירת בב ורחב לסלקה מעליו כאשר

יר בדבריו אל כאחרונים ז"ל ואין לנו בזה שום טענה אלא בחששון

ודבנן בנכרים נ"יא הלכה שנ"ב ובמתני' דא רש"י ולא חרוש דבר שלא לכוון

(למי רשון) בתשובה ר' בר' הוא שבוב במתי' ראין דלו יד' בדבריו רשל

חששון ודבנן לבר' פשטר אינן קיימין כבר' כורב שאין כרשב"א ז"ל בגמ'

סי' ר"ט דכל סתם חששון לשון אחרונים אוקי' מחובא בהלכה הרב —

והולכין בו לבקל של כנובע ולהתיר על הפקוח כנובע, וסברא זו —

עם בשר להלכה ולמעשה הנ"ל שום חולק הרב בשו"ת כתב ז"ל בנט"ע י"ד

סי' רט"ו ז"ל שם אבל אי שפקוח דבר בלשון שהתוספות בו ומן שאין לנו

כוונו שקראו כורשים מורגלים והפקוח שבא לבוצע מכח עליו בראיה

וכל זמן שאינו הובא כאיב פנכסים בהלכה כורשים שבל"א ואפ"ה הביבא

ניני לבוצע טרושים להוקים ורחוקים כמה טרסאון ואחרון באותן כב'

לבוצע ואין מחלקין בעליו עד הספקן בתוספות ואם בכל סתם לשון

יהא כבו בו' כנ"ל וכן כיבא להלכה ברור לזכות בכשל בחולקין כאשר

בוכתנו בס"ד.

אחר התורה שאין שום לב ומשוב לזכות את הפקוח ובכשל בגוין זה

כן בסתם בכין, כן בסתם חולקין, כן בסתם לשון יד של כעליונ ושל

ושל

ה״ג הדין לכין דווקא דין אחד לאחד, והם כי לא להבדיל לזכות ההקדש ב
בהקדש אשר אינו חייב דבר בהלו ורוו, ובעות אנו נוטרין לדבור -
נדבר. ההקדש ולהקדש. וכן לדבין אחרי כי לבני הדרוש, כי לא נאמן בשום
אל ההקדש בהחון שאינו שלו הבאים עד הלום, רק אחבין הדין ובאמן ובאל

p. 16

23

שלא נפרע הסוחרים הפוליצה לספחר בבולזין ביד הנושה עד ד' חדשים בעבור להם עליה:

לפרוע עם חובותיהם במטבע בולזין. דרך קנה ביד אלא סוחר בהרוחה ולפרוע עתה

שאמרנו פי"ת שגמרנום לו סף לשכן מטבע ירוחה שהוא מטבע קלר כולה שלמטר

עם יוני ותקפוד מחה שער דליון לפרוע ביד בכ"ב מטבע בולזין שהוא המטבע אשר

כולה שלמטר עוף ממון ולמכר בסוף תוסף לו אוני מ' פרון ג' אנו ט' לך פן מסר פן

יפר כה פטור פילא כיהב לפטור כה פרון וכה כמוק אוקיוב זמן ביד ר' במ'

[illegible] רוב לו שער דליון את תקין נקור לשאמרנו פן ערצה:

MISSING PAGES

[illegible]

לפי ר"ת ט"ש ופלת ערצה. וכן לבראשונה שפ' ר"ת עש"ו. ועם פריסה בניסה ע'

לק׳ עבטו שפולא טרצאנטו. אינו עשׂ פטראנטש כ״א בנוס׳ ה׳ לק׳, דהנה אמ׳ מהר׳ ב״ר
כי מרב מקולין מרשין פשט בזכותו שלא לזין דבת למרוש. וכ״כ ציר לזין
חזאמר דקצאתבו בנוס׳ ט׳ לק׳ כמו שפולא פטור עבטו למי שגהן ב״ר פכ׳ כמוס מפני
עושה פולך אצל פתלו׳ עלמו ועושה עמו הקצאתבו כלל תלגפו מחמת וכו׳ ס״ר
כשין פתלו׳ מהר״ר לו שטר חוב ובו׳ בון לחלו׳ שו׳ מלפי׳ למרוש דבתלין ב״ר פכ׳ ומוסף
פאוני׳ ט׳ לק׳ כמ׳ פטור של עבטו ומהר פלו לבי׳ טרצאנטו. ופתלום ריח״ט״ושו. ואם
שקולה ב״ר עשׂ פטראנטו בנוס׳ ב׳ לק׳ עשׂ עבטו פר״תם בנוס׳ ט׳ לק׳, אמ׳ב סתו לכ׳
פכ׳ בעצמו שמש אין לו׳ חשו׳ דבתלין ולא בזכותו כר׳ לעטו׳ קצאתבו עם אמ׳ מהר
אצל פתלו׳ ועושה עמו כבראשו׳ שפי׳ כון שטר מה׳ לתלים של משבע זכותו למרוש
אמ׳ מהר׳ ב״ר ומה ז׳ לק׳ שכ׳ פטור של עבטו אין פתלו׳ מוסף לו כ״א ב׳ לק׳ כבין ומהר
פלו לבי׳ ריח״ט״ושו. ופתלו׳ טרצאנטו. ואם שנתלה אמ׳ מהרן ב״ר שעבר שפה פר״תם
ט׳ עושה עמו פטראנטו בנוסמן
בתספו ב׳ לק׳ לבר אמ׳ב אמר מהרב ב״ר שאין לתלים דבת למרוש בשטר חוב ב
בזכותו מזו ועשׂ קצאתבו עם פתלום כיון שפתלום מהר״ר לו בשטר חוב ובומן
לחלו׳ שער חלי׳ למרוש ב״ר פבא בנוסח ט׳ לק׳ כמ׳ פטור של עבטו שגהן ב״ר
כמוס ומהר פלום לפיון טרצאנטו. ופתלו׳ ריח״ט״נשו. ומה שקולה ב״ר עשׂ פתלום
פטראנטו בנוס׳ ב׳ לק׳ לבר עשׂ עבטו פר״תם בנוס׳ ט׳ לק׳ ואנך מהר תלום מהן לזמן
ובלו מהר פרות עם פקן ומוסף כ״ות של פקן ועל פרות ומעות׳ מוסף לבלוף
לו חשו׳ אחר׳ ובלו פכל במר ומחתה׳ מהן לזמן כשטר׳ ומוסף פולך עד לחשבה עקה׳
אלו׳ ופכבור שמש ז״כ״ה אם לתועל׳ אשר עשׂ קצאתבו פלו מהר׳ בן יפו לחכה
ומ״ה כי בשלם שעה שפש הקר מק׳ והתב נפול כמוס של פמו׳ ונ״ב פעשׂ כן
שעשׂ הקצאתבו מהר כמ׳ פטו׳ בזמנו נם פלוס כאינו מם שבן ומקמק זבוס׳.

זה פרק המסיק בשם שכתבתי אבל אין הדין מספיק לפשטה נמצא שנוטה לאחור
של בדין של הדב׳ בנורא והחמשה, לכן יורה המורה המורה לעזוב הדבר הבור של
אמונתו וכל שבתו אנק׳ ומשלם למנין:

תשובה עיקרא דהאי דינא איתא בפרק הזהב דף מ״ז דאיתמר עולא אין מטבע נעשה חליפין אינ׳ כה
פ׳ אמבעא לשלו׳ בכי שפי׳ מהרין ומשלו׳ הבבלי׳ אותו ואות׳ לשונו על כל דבר חשוב
ואפרוטה וזהו מעלו׳ לך מה דינר וטרסין מחשו׳ שיש לו בבין אם יש לו חשו׳ חוץ ואמר
לאו אסור ואם כך אין מטבע נעשה חליפין כל פרוטה ואסור אשוק לה הלא׳ אמ׳ ר׳ ואמר
בפרוטות שאינן הל׳ שלהם ט׳ בה׳ ואמר ואמר מר בני והשר הקנה בחליפין לא אין הקנה נמי
הקני׳ מה דינר וטרסין ולא קני דינר מה וטרסין שאת רב אשי אלא לשלו׳ בפרוטות כיון
דאינן ליה נעשה כאותו כלום עד שבא [illegible] או עד שואתי׳ חמנת ומהרו׳ נל׳ על דבר
חשו׳ על פרוטו׳ בשו׳ דינר ופדינר אין שום בדר אבל אני אומר לך עד יום מה׳ מה דינ׳ וטרסין
קסר דינר מה פירו׳ בבותנה׳ קצת וטרסין חשוב קטנ׳ אם יש לו בבין אינו חשו׳ שבו׳ אות׳
רונר קסר הבין היה לו כמו לפני חליפין הפלוגת׳ כלל אינו שבבין כלל וחחת׳ החסך אחר׳
לנהב לא לו טרסין יין ואין כאן חשו׳ רבין שפרי׳ אין כאן שבה בחוני שפרי׳ אין תמיד לא כלום
שפרי׳ בה׳ פרוטו תמיד המשמש אין קחוש׳ בשלוחו נקנה לא פרינר שבבין בכל חקן שבחש
ואם לאמ׳ אסור הבין הקן לו פרינ׳ בבין אין כאן חליפ׳ לאב כשאינ׳ חב בשלוש שפוט
מנמי׳ לו פרינ׳ לאותו גחן וטרסין פוסק לו בשב׳ משנין שבמין ואו׳ אחר אין מטבע
נעשה חליפ׳ ואין מטב׳ נקנ׳ בחליפ׳ אומ׳ יש לו נמי אין קנויים לו בחקן שם שם ואין
ואין גולגה בואם ואינן דרך חקת נחתב׳ פר׳ קל׳ לקחן כל׳ הרבה כל אנ׳ נשרה אסור
לאם לאמר שיה מטב׳ נעשה חליפין ונקנ׳ בחליפין הפא׳ כב׳ נכסים מטבע נשבר של שלמה
נעשה חליפין נשל בנוב נקנה בחליפין לר׳ אב׳ לשלש הלא׳ חקן לגרוש בפן הא׳ ואמר בן
השלחני בן לבונה בפרוטות חשו׳ של נמצא בן שם ערך בלא צור כמין אסימון של

כסף

כספא דב' שלא אין שוה ר' ככר להו והיינו בית מקמאי י"מ הנר ונרסין התשב' אמאי לי'
מפרוטה שבכלן של הנר ונרסין ולא קשה הנר י"מ והגהת הנר של כסף טוב ושבוע
כב אשי אלא לאשה בפרוטה פי' כלום אחרן מקנה י"מ הנר ומיהו טעמא דאינו משום התמגי בתלת
טעמא דקני שוה בנורן התם אין כאן כלין דאינו נשר לה טעמא פלוגתא אמר שלו בבית חון
וקן לו שוה הפלגה פלוגי עד ש"ב א' ככ

נכסי לפי

נכסי ספרנא נכ' הת"ו ל"ג נורם לשלם בפרוטה כנכסי פסמי שלמטה אגב ככר ב' פרוטות
שוה הא סוף מ"ט פשוט לשונו כו כב אשי אלא לשלם בלת' מ' לשלם בפרוטה וכלום אחרן
מקנה י"מ הנר וכו' ונר' שמשמע כך כן ב' פרוטות שם שוה' מ' הכרין לפיר כבן אמאי
הרך פלוג' ואל לפי נכסי ספרנא אינו פי' כמתני' הכרין כן לא כנכס' מוכמן ואות צב
לות הכן כן כשל פרוטה' משום התשת' לה והבפרוטה' בפרוטות כין קרוי' פו תר מינא
לא שיך בכו חק ומחב' כלל נפלוגא נחוכב' [illegible] אמר' הת"ו צל סבר והרך חק ומחב' פו'
ובפרוטה' שמע בשלמה חוכב' כוף חמר בפרק במתני' שכן פרוטה' של בנכ' שמע
לשלמה כוו' הת' ואומן והיינו טעמא דרב נחמן כב' כבר כמס' נפכוש וה' נמתן לא
שר' לי כלב' שאין לו שו' הוא נשת' בפרוטה' בית בלחור פ' לה ונכת' התוך ופיינו קמא
הו' צל טעמא פלוג' כ' כ"כ ראשון משום מאי הפר' ה' אב' הבשלמה נשך פרוטה' של נמה
ובנפ' שך הנר י"מ כן הו' צל הכן אלא פלוג' ואומן והרך חק ומחב' פו' וכ' אבל לא ש
שנל שלום הו' לפי' לפלו' חשו' לל' שיש לו חשו' בבית כלום במור' שכן ב' פרוטות נכאיך
לרב ב' צל כס' קונין שכן צל ובפרוטה' במס' כן שיש מזר' לפלו' חשו' בבב' ללא שיש לא
חשו' בבית מס' הר' אשי' וכן משו' חדס שמה' הו' של רב אשי' נפרוצבר כן של במור' כן שמה
שוה' נפכ' מנ' להכרין נגד וכתו' אומלו' כב כל כלבי להו' צל כבר שוה' מתון שלמ'
נכסי ספרנא שכולכי פב' לפשו' בנת' שמא בבאין לי' בתו שקני' ועו' הזמני' לפ' תם שבכן
ב' פרוטות מהכרין ולשכב' שאין הכן הו' צל נותן במור' שכן ב' פרוטות שו' שב' פורן לפלו'
ללו' שיש לו בבית חשו' צל שכן התחו' לה לנחרי' לכן סת' כמת' ולכן שלב' כמוב' צל כת'

פי

הוא טוען דבר שהוכחה שלא תהיה זה הבי"ד כלל לשלם בשער מ' אמר ר"ה. אך אם
לא היה כבר שהב' מלחמות אחרונה היה לו בחוב עד שיבא בעל חוב וכיון דלא שמיר
[illegible] הכוונה בכל הבית בה' לא עשו המורה [illegible] ובי"ד לא עזר עכ"ל נמ"ה בבי"ד
כאן [illegible] בה' [illegible] שאין [illegible] לא ולא עם אנשי הבי"ד בבה אך לא בי"ד [illegible]
שיש לו בבית כל המעות והיה [illegible] השמש שמ"כ הב' אך אמר י"ד בבית אין ממון
שהוא אותו עכ"ל נמ"ה והרב טוען האין כאן רק הוא אמר לא טוען אינו [illegible]
והמוסך אין עי"ר כתב' [illegible] ואינו [illegible] עד יום [illegible] והרב חושד לו [illegible] ר' [illegible]
בדבר [illegible] ואסור [illegible] אני אומר אשר הב' שהבי' [illegible] לפניו כיון שיש לו כל המעות [illegible]
[illegible] הב' [illegible] משום [illegible] בבית [illegible] והוא שאין של בי"ד זה חולק בראשו [illegible]
[illegible] לא [illegible] ולא [illegible] משום שבי"ד [illegible] במקום שיש לו בבית והב' [illegible]
ב"ה טענה [illegible] משום הרב חקה והחוב [illegible] ובי"ה [illegible] [illegible] ואסור ולא [illegible]
לו [illegible] [illegible] עכ"ל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] לו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] והוא טוען [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] אך [illegible] [illegible] [illegible] שיש לו כל המעות [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
אין לו כל המעות [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
לא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ואם אין לו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] כיון שיש לו כל המעות ואם אין לו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

אך בלוקח מהם לפני לקוחו ברבה ולר"ש לו חשו בבה"ע פי' יודע שאף בלוקח שאני אין
שאני במוסף מודים לו דמה דות' שמכוונו במרוצתו יקר' חם ונחתו' כיון שנשנה מנו לא
ולמה לפניו שהשא ברה' ש"ש לו שעבר יהוא בשוק לו בחוש' בבה"ע ובמה ש"י בא' למנא
כמנהג : לפום דברי הראב"ד שכתב ב' פירות כדמוכ' נפ"מ נמי לחוש סנה"ד
נקבל התנא במתני' אוקמתן דר"מ אע"ג. רק שכן לשנה הכא בטפוסין שרי חמו' הפי' הך
חם' ונחתו' והקונים. הקמא פוד כפלטר ואוסר ולהא סבי' ליה בלוקח חד עכ"פ
לעשר מן הצונן על ר' אבעי' אומר פ' לזה התנא כמו שכתוב דברי ר"מ. ר"י אומ' אין
לאוקומי אי"ה ואיה במרוצתו ובשבועו בו' הוי' ואמון לשרש כ' בא' אוסר כו' אין לא
שרי ובלוקח בו הפום הוא לאוקומי כהס"ד ר"א שהשלמה נעץ מרוצתו ובצונה חמין.
הנה י"ל הפי' שמא פרואב"ר הוא צונן וקרי לה בלוקח לזה בלוקח חד קמא ובש
כי אין לה שרי ל' משום הך מוקשה ובמ[illegible]סר הי"ר בקושי' י"ל הנה אוקמה בבי עם
אמש לה הרים לשון מתני' נחתום דר"מ אע"ג לאוקומי אומ' עד כהס"ד הר"א מבעקי'
לנחרי השלמה נעץ מרוצתו על צונן ובצונה חמין הנה יש"ב ואמב' שרי כיון הוי
לה הכי לזה בלוקח חד פ' לו הך חם ונחתו' ולפני נב' התנא כמו שכתב' התם ר"ש. אך
שלא שאר אמש לזה דלא סבר' לה כהתי' לו במוס התם חזי' הס"ד הר"א בו
הך חם ונחתו' ונשנה משום הפוני' ה"נ גמ' וכסא שבנמשך מה' לגבי כסף
ונשנה הקמא כ' מבוא האוסר משום הכון הך לה מרוצתן שעבר יהוא שהו' כ' בש' לא
שרי אומנם אוקמתן דר"מ אע"ג. אמר לה בכ נב אע"ג. אחד לשום בשת' כהוה לשום
כהס"ד הר"א מבוא הי"ר כא ש' במשו' שבושן ותי' ולמה כהס"ד השלמה נעץ מהם
על גמ' ובצונה הנה י"ל של נכסף ל' אמבה פני השלמה נעץ חמו' על כסף ובצונה
חמין מרוצו' על גמ' ואין גמ' שמא הקנו. י"ל הנ' כוונת מרוצו' על גמ' והשבונו בגו'
הנ' הפשוטין התנא מה' לגבי כה פוד כמוסק על פמה הכי אין לה שרי לאוקומי והנה
גמ' הך התנו ע' מתנו של הראב"ד חזי' ב' פירות אות' סו' דברי עוד נפ"מ ב' בלמון

24

כתב הר"ן ז"ל ר"פ א"נ. לשון בה"ג כו' אין לומר כיון שבשלמא נותן לו חטין ובא להחזיר לו חטין

אבל שבשלמא נותן לו פירות ובא להחזיר לו פירות [illegible] פ' [illegible] [illegible] שאין חק והמחבר

לו מלוה כיון שהחזיר לו המעות שבידו לו א"כ שבשלמא נותן לו ממון ובא להחזיר לו פירות

[illegible] [illegible] וטרסין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ובפני

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] מלוה כיון [illegible] [illegible] לו [illegible] חק והמחבר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בטרסין [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כיון [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] טרסין [illegible] [illegible]

[illegible] כיון [illegible] [illegible] [illegible] חק והמחבר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] וריבית [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כיון חק והמחבר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] חק והמחבר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] חק והמחבר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

6/02

p. 30.

שסך לדבר' פראגבר ולא מ' ביאר גם במשבצו דרך חק' וחחב מה נ"ר לבאור דרב' בהר
משגת בו דבין קובץ' דר' מגבת כי פרב בנחק' כלשון רש"י. שכן ואין אלא בלוא הואנץ
דר' חק' וחחב בו קי"ל לפה ס' מחלוק' שנ' קא' מ"ש החובר' פראגבר נ"ר דאמ' במשבצו כל
שבו דרך חק' וחחבר עי"ל צבין ט' פ' שר' דבשן ב' מני משבצו כהן נמש' וכסף
חקר' דרך מות ואונס' שלשון במ' מש' שלדה לשאלת פראגבר אין לפ' ברים מדיה
כלו' לשון פ' סד פי' שבו קוטר שבין סובב' שלו נ"ר שבו מובר נו: כללא שינב בזה
קש' ל' בדבר' פר בנחק שוב דבשלה רש"י סובב ופראגבר וב' בלב מנב לחיה הלבן
סב"ר לבו כלשון בזאין רבינו בלעו שבקב"ל שנט בשל בשטור שלו' שמש בהן ד' שנא
הל' דרבב' מ"ר פי לכל מי' אמ' לרב' מ"ר ומשלש' ודבב' למש' ורחנו בנתי' הש' מבב'
חלוש בזמן לזה מש"ב חשב כל אמ' נמש' ודבב' ואונס' שחובר' פרחק דב' פלחת נ"ר
דאם' לשון בזאין וסימן בנחן לרב' מ"ר שבו' פי' מחפק' שלום בהן מנ' סנף שב'
על' ושור פר' נחמן קו' כסף ואנו קו' משלשן הדב' שאין בפרושו' קוב' מ"ר דה' נבגם
ומ' שנה מה בס' פחק לשאן א' דף שנה שנה קוב לפ' רחש פנחק בשתם שנה אבל
לפב' פנחק' קש' שפר' פו' חור ובוא שם ריש ב' בבב בלשן פ' וסימנו דאונס דבמ'
ודבב' פנו מ"ר לרב' כסף לרב' מ"ר ומשלש' פוו שבב' וכור פ' זיע קו' כאן למשל
בכסף' דרך מות לקול לשון רבן שר ש"ל שר לפ' ובה בזמו' מוקא' לזמן כל' דבן
כל שנר נטר לפ' אסו' ימום לפ' ולזע מות פואת כלל כין החלוור" פוו טבב' דב' דחשב'
לפו רבן לרבב' ונמש' כמ"ר לשון רבן כה לחזור ש"פ אסו' לזון של בשל כבק בפרון
דפ"ת שלת' קבחש בלשון פר' בס' קסב' ואונס לרב' משלש' מש"ב שבב' כון
דאונס מות שזנבו רבן כמ"ר לרב' כסף חש"ב אסו' דבל פ"ב דבבר של מ' מ"ר שנאמר
לזוון שנה אבל לא לקול ש"פ לפ' קב מח ש"פ חון לפרו' שלב' כשס שמרב' של בפנה כלו

בשער

p. 31

[illegible] בענין [illegible] רבינו [illegible] אסור [illegible]

[illegible] משום [illegible] הרב [illegible]

[illegible] משום [illegible] דרבינו [illegible]

[illegible] רבינו [illegible]

[illegible]

[illegible] רבינו [illegible]

[illegible]

[illegible] רבינו [illegible] בתשו׳ [illegible]

[illegible] רבינו [illegible]

[illegible] ולכן [illegible]

[illegible] רבינו [illegible]

[illegible] רבינו [illegible]

[illegible] אסור [illegible] רבינו [illegible]

[illegible]

[illegible] רבינו [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בנו ובה׳ סי׳ וקרי ליה הך חות מלוה משום שפ׳ ב׳ מ״ב חשבונו נמצ׳ ובסמ׳ ומ״ב בב׳ נמ׳
קמ׳ ה״ה מהר״ם וכן רוצה נח׳ לומ׳ משום הפוך כי מ״ב קנוהו הפני הך חות לו משום
דמות׳ לו פלוני עד שלך לכן הפ״ת כמות׳ לו פלוני עד ע״ב בנו פא לא חזקן אחרן מהם
החזק קמ׳ ה״ה מהר״ם רוצה קרי ליה חות ובב׳ קרי ליה רבן קמ׳ ונור התו׳ עובש הי
מב׳ הבעלה׳ מי משום הפוך כי מ״ב מ״ב חות כגון הפסק׳ ס״ר השלמה נוץ במשך ובננה בה
שבר קמא קמ׳ ליה דאונן הך חות בו׳ טרעא כי פמ׳ אס״ר אבל מי אמרי׳ דלמו משום
הפוך כי מ״ב לי חטו׳ דמות׳ לו פלוני ובה׳ מ״ב חות דמני קל״ר אבא כל כי פמ׳ חזקן לדות
שבה׳ דאוין של בנוה ש׳ לכן כגון קן ט״ה פנחבר׳ לשלמה בגול ובה׳ מין ליה בנו״ט ושרי החוק׳
פ׳ פו נתי׳ לקולר׳ מוסף שמו על פר״ש ובי״רש׳ ג״ל במגן׳ שנבר ש״ר׳ ואף לכן פ״ע ובראש
שבר הוק׳ לבנוה שנבר דקושי׳ פ״ת משום דהתוס׳ יקנן קלן אבל מ״ב ובש״ו לו חזון
בגון שר׳ לאותו׳ נב״פ כל חזני ובש׳ אמ׳ מי [illegible] ר׳ במנו פראש שם ובני הך ס״ן ש״ב
הפ׳ תפו הקוק ינק הגב׳ קמ׳ מנו׳ דאשפו שוך הק״ב׳ ושל חזנ ש״ך רב׳ הרבן לי במנה
ונור הו״ב נמ׳ שפראובר שמיר אמ׳ בחשבנו כגון פו׳ ולגנג פר׳ סו׳ חזו׳ לפלוון למה
ש״ש לו חשון בבנו ודון מ״ה ב שמוע׳ ליה נוול השאו ש׳ לו דבוק סו׳ דהפ״ב דאות
בה׳ פלוני ובה׳ הבבה׳ פול כמלו מוב לו און שבנו נמי נות משאב בסא׳ בסא׳
דמות׳ לא אמ״ך בב׳ שר׳ כמוש פר׳ פנתק׳ שם הש גב בספב שוש הפני פלוני דלא
הפי׳ לא מ״ב ספב׳ בשו׳ חקו׳ שחתון באמ״ר ספ׳ משוב חות מהרב כלל נהו׳ אחרן
כלכן פר״ב נוש׳ בבא׳ פב׳ פ׳ קנון הון פלשון נורט ואם פ׳ פלוני נחור׳ אונם:
שמו׳ בלשון חבר׳ והמי רק פ׳ ובמ הק׳ פטור בה׳ קנון בשט פרת׳ הק׳ שלמה הזורת׳
בבה׳ אבל במג׳ אחרי״נ אסו׳ עד [illegible] בה׳ הך חות נוב בן אחרון קמ׳ הה״ר שמא
של בנוכב מ״ב טבעו׳ הפוקבנת׳ הש״ך בפן חות ומוב במנ׳ אחרי״נ לא סן לה
לבנות׳ פלוני׳ קל׳ הקנו בברי׳ כו׳ החטו׳ המו׳ פלוני עד ע״ב בנו בב׳ החשב לא

וחשב חזרת הפלוגה קמא הכא והני כיון דאסיר אמה בעלמא וכיון דמתשב ק״י בעינא:

33

להכי [illegible] לעיל הרמב״ן [illegible] [illegible] [illegible] בה׳ [illegible] ר׳ עקיבא [illegible] [illegible] חזרת משום [illegible] וכו׳:

הוא [illegible] ובפסח קמא [illegible] לשון ר״ש. [illegible] ולמאי הוא [illegible] ר׳ עקיבא [illegible] [illegible]

דאין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] וכיון [illegible] [illegible] אין כאן [illegible] כל ולמאי הוא [illegible] ר׳

עקיבא ומאי אין חשבא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ומאי [illegible] [illegible] ואין [illegible] [illegible] ומנין הר׳

חזרת פי׳ וכו׳ כל לפני [illegible]. [illegible] למאי [illegible] קושיא [illegible] ר״ש. הרמב״ן קושיא פי׳ [illegible] חזרת

פי׳ כל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כסף וכן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] וכן בה׳ [illegible] ר׳ [illegible] [illegible] של [illegible] [illegible] [illegible] פני [illegible]

ר״ש. [illegible] [illegible] חזרת פי׳ וכו׳ [illegible] [illegible] [illegible] סבר [illegible] חזרת פי׳ משום [illegible] ר׳

[illegible] פני [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אסיר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] ר״ש. אין רב אשי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] של [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] משום

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] רב אשי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

פי׳ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] פי׳ [illegible] [illegible] [illegible] חזרת [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] חשיב [illegible] [illegible]. ר׳ חזרת [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ר׳ חזרת [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] של [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] של [illegible] [illegible] ר״ש.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] כיון [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] כל [illegible] [illegible] [illegible] ר״ש. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] חזרת פי׳ כיון [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

חזרן

חשו קנוי בו חוב וכי אינו לא שרי המערער בין קנין לו כגון מוסק של פמרה וכי אינו לא שרי 34

לאיסור ומהא פרכי' בכ' קשין טובא בריבית ומ"ש בנ"מ. לא בו שלא ימצא שתי טבעות בו

כך בה הו"ל לחינך שתי לאו בו של שלחו שמא טבעות שאין רבן נחור ופלוגתא לאיסור

קנין של חשוש הבא לאיסור. והרמב"ר תני' אמר בטבעות וטבעות נקט בכ' אבל אינו רצונו לאו

בו חשש לרך חוב והשאלות לו מלוה עד שיבא בה אין עד שיגיעו חמנה בול בהיה

חוב לו אינו שבכין בשבת לו שנין לו בין לאו מחשש קנין לו מאין את ריע' בו' ובכן כשאין

של בשלה אינו טבעות שר' אמר' במוסק אין כהר' לשו ואינו מלוה ~~ל~~ אלא כין חשש

הכי כמוס של בפרה בו' לשרי (הלא כבמלה שנסתם בגב) אבל אינו בו' של בשלה שתי

טבעות אסור וכן בו' לא תיבעי במוסק אין הכי בלוה מה לאינו הלא בלוה בו' מה כין

שאינו מוסק שום אין לאות בלוה עד שיבא בה או עד שיגיעו חמנה המין הלא-

בלוה בו' מה כין שאינו מוסק אין כלל לרך חוב והשאלות לו בלוה עד שיבא בה או בול

כאילו חוב לו אינו שבכין בשבת לו שנין לו בין נהי מלין בין קנין לחוב כלו הבול כאילו

חוב לו ובין מיר לר הכהו המיר לר והוי שרי בו' כשאינו מוסק אין ואינו לא בוה הבול כאיר

לר שרי קנין בה בנ"מ. ואמר אסור הכין חשב במטבע בו' עד שיבא בה אינו נשך בו ושל

לב בו' וקנין חוב הנה מלכרי ברמב"ל ואמר במטבע כל שבה לרך חוב יש לו בבנין כבה

שרי בלוה כי בה שאינו מוסק אם אין הכל לברמב"ר הלוה אמר לך סתם קנין בבר"י ולאו עד

י' מלו קצת בלשרי. ונ"מ אין לשו וכין שבה' אמר בא הוא בול בלוה ואסור לאו בלוה מה

קצת של מכר כשין בלוה שמע' הרמב"ר חמר הרב אמר' אין לאוקמי אמר' נ"א כלקסר חשש

וכין הלוה לא שרי בוה ו' ואינו מוסק שיאמין הכי הרך חוב לה' אב לא אם' אומרים שיב מין מה

טעמא הוא לא כין הכי חשב החשש לבוא' נקט נר' אמר' אין להיות הוא לא שרי כין שאינו מוס' על

אין וכוי אינו בלוה לרך חוב ושרי בין לא והכי שנינו הכן בהשין אמשך לו נר שבק בכל

~~של~~ ונר וכו' בקבן בבס בהלק המעה ושרי חשש הבא מרווח שיבין לוה שבק חשו לב נגד

כלה'

כתב׳ הר״ש ז״ל והא׳ בהגה׳ וכגון דיש לו חוב דהוי כאותה לאחר עד ש״ב בני אבל אם בא דגמ׳
של בעה״ב שבועת אונסי׳ דיש לו אסו׳ דרק פ״ג והעד ש״ב בני אנשי׳ פ׳ וקבע עד שב״ע ג״ר
אמר׳ אין לקרות אמר׳ ית׳ בלקסר משקר׳ דר׳ נפ׳ בדה׳ וכגון שיש לו בעי׳ בין חוב אות שאינו
קונין לו שפחות׳ מן חבירו בשום ז״ל אלא ק׳ ... שאינו צריך לפס׳ ואח״כ בא עתי׳ למימין
לך ר״ל שיש לו שט אסור חוב הדא אינו בא לגב׳ פעמ׳ שאינו לו לטרוח עד בוא שנ׳ ובאמת
יז׳ דרבה שכתב׳ פרש״י שכת׳ נאמ׳ באוקמתא דרב אשי כן פן דבר׳ פרתב ודברין לדון פרגוד
פן פן דבר׳ פ״א עד תב׳ בשט נבח של פרר חשוט בתיהשי״ו ז״ל נפני יודע כי תם ג
פי׳ כא׳ דיש לו דוקא סאה בסאה
שפירן סאה בסאה שפר׳ חדבן אבל סאה בסאת שפר׳ חן פקר׳ אמר׳ שלו אסו׳ ואמר׳ לא קבע
בו לך ואנון ק״נ פר׳ שפיו מחרין ומועלין נובע׳ אונ ובו׳(פ״ח דרך חוות שפר׳ חדרבן) אבל
דרך פלוגה׳ והא׳ איסור הוורי׳ לנ״ש ג לא לנ״ש אין לו אסו׳ נוב׳ נוב׳ פעקק שגולה׳ ל׳ חוט
פאמת׳ שבקאמר׳ ופר׳ לשונא הון׳ לאוקמי׳ חבמרי׳ בלא מס״ק לין לפסק הוני׳ לפב׳ אות׳ בלך
האנון דב׳ מחות׳ כן אמר דבר׳ פראבר נפ׳ בשל פלג׳ כן פ׳ כי לא למימר דשו״ב לנחה
כך משנין לב פן שין הלא שכר׳ ל׳ דרך חוות אבל בפי׳ ואוקמתא דרב אשי ובפי׳ חפו שגם ב
בשחטי׳ חוות חמולק׳ ואח״כ לך ע׳ דב׳ פלגי׳ נתי׳ לא בב חנו חטב מ״ר׳ המרוש׳ שק׳ בדברין
פ׳ מרושת׳ שק נסבלו׳ הו׳. פשוק ב׳ קרות׳ מרוש׳ ופבר׳ והנ׳ פ׳ מרושת׳ ולוע שק ב׳
חיון לשבע נשאינו טבו׳ קרי ב׳ חנ׳ אבל לאו הק׳ נח׳ וכסה׳ ל׳ אמר׳ שנשן חדין על כל שבוע׳
שבוע׳ ופי׳ אונ׳ שבועה ב׳ חנ׳ חקרו ושר׳ וכונ׳ בק׳ פ׳ ב׳ נהלי׳ עות נפ״פ נתי׳ דכש״ב
שבועת׳ אונס׳ שפן ב׳ חנ׳ חר חנ׳ חקרו ואס׳ וק כש״ב בלך שבועת׳ אונס׳ שפן חב׳ חנ׳ פר
חנ׳ מקרו ואס׳ ובן שפרתב נ״פ נאמ׳. פרוש והוא כבר לפניר ל׳ שבועה ואינו שבי׳ ניכבנא לך עד
את שנמר׳ דבר׳ בנוס׳ ופבאש בא : /ז״ל פרוש ר״אש׳ את לשלם בה׳ ומרוש׳ א״י שלם
כלא׳ מ״ר׳ חנוקר׳ שפשלמו אינו לו מרוש׳ ופר׳ חנן׳ לו מרוש׳ דפ״ת דבן נחוב׳ כאן דהבלב
שפ׳ וסאה בסאן לא אשכחן דבר׳ ל׳ פשלמו נוגא חטב נפו׳ נוגא מרוש׳ דפי׳ הר״אות ורש״י

נה למה שפסלתם נשואין חשש שמא לכך וכיון דהו' ג"כ אמה יהיב לה שם ותירץ ראה אחרונ'
הב"ב הש"ר סא' בה ה' בלוג' בנ"ד לו פנ' שרץ ה' מזות אמה נשואין שוק נגב ולמוס' רבה
נר' הפרעון שבק"מ מפרעון הטבעי ושעה' השו' חשו' הפנו' רמ"נ חשב כה ונחשן ון
חשב שם' לבאור לזו' פנים שקבע ג' ושעה' הש"ר חשוש' הזמן נשואין אונן חשב שלכת
שלם של מן אומר והנ' לזות נגב וכן פכן הב"ב בפנים נס פנים פכן ק' והב"ר פנים
ובוין ולם עליו ובין שמה כה' פרעו אבל ב' יון פריך דהכא ונחת שיבוא פוזנב
מכ"י והשלטו וזה אינו ש"ב ולפי ק' מה"ת לקוח' כלוקח בה לשון האמ' אין הפרעון שבן
פרעון מה מפרעון הטבעי חזר והמקדי' המוקדם שפסלתם שאין מפרעון ובכן חוזר לו פרעון
אין לו שטר המוקדם לזה אי"ר בבבא כלל של עם בפרעון והנה אם אי"ר נאמר בפרעונות
של והנה פרעון שבין פרעון מה בפרעון נגד ר' אש' ושלם בהן ופרעון אי"ר בזה ולשלם
בפרעונות אי"ר כלהון מוקדמי' יפה דנ' מפני לזה בכאי"ר מוקדם כלו בקרין ג' אבא אי"ר
ואי"ר בפרעונות וכמו שכ' בה על דזה בי' מה נמו' כיון הב"ב לה שם של מי"ר שפסלתם
חשב ובכל חמי' פרעונות הפי' הרי מזות ועד נאמן בכן בשטר בר[illegible] ונס בשם ס' קונט'
אבו
שפלך בג"ט או הזמני בשטון אחר נק' בהוך למשב נס פנים שקבע הזמנו נשואין לו שום חשב
בלקח לזו מן אחר פ"ם בא"ה נשואו לו שום חשב שלכת
שלכתו שלם שפר' שבו של מן אומר שאינו שנה והבבא קם מן אומר וכוונ' גם מה ב' נדה נלמד
הב"ב פסוק' חולבי' באורה בחמורו' שב"ק רב אשי של לשון בהן אות' זה כבר אונס
הסא' בסוף ב' מג' כין הפנ' לשם פרעונות הר' חחב בו' מאות שאינו חשו' אונו בכן שנשאו נגב
והנ' שאונס שאמרו שב נגב מה כוונ' בכם שמה לשון ג' בכבו נפנים מה אין השוק הבואין
ולחכי' דהכא כלל הוון כלוקח כה לשון הפ' גנב' שמעו' אונס שבן ב' מנ' תרמ"ב תנקה
השם חשב א' פנ' חובר פשעה' שקבוע לחש' לבוכה דלא ש"ך בחשב מזות כלל ובשבעה שב
ונפב' אינו שב' אונס שבן חמון של מקבו ב' מנין כיון הפר שיבוא ונמר מה' נבשנה כלך
שמעו' אונס שבן ב' מנ' תרמ"ב הב' וכן קנויפה מה' שם מה' של פנ' ולא ש"ך בבא מזות

בסוכה במצות ע״ז ואמר כמ״ש וקמן כמה״ר מהר״ד בעל נחלת נר״ו מהבירין הבשונה אין שבועה אין
אסורי׳ להשונה חמץ של חמב כין שבמאש הברין כן ללא פוק׳ להשמות כיון מטב וכשנב
מבושטו וכ״ק בלשו׳ של״ו נר״ו ראו לאמוק רבל שאינה שוה מנה חזק ושוה אומה לכין הבק במה
קרבן הבוס שאסו׳ בחטב אמ׳ של ב׳ חי׳ כך אסו׳ בהנא׳ אמ׳ של ב׳ חי׳ ענו להשבי׳ מלמד כלו׳
פטו׳ ללא צורך הפב׳ משום החו׳ ותק׳ רנר בחמו׳ אבל חמו׳ בחמו׳ אמ׳ בשלמת אסו׳ נגב הל
חמו׳ שאינו שבועו׳ בחמו׳ שאינו שבועו׳ אבל שבועו׳ בשאינו שבועו׳ מב״ט והני הרי אונס
שנשבו חמץ של וחב שיש להקוק בלשון פטו׳ פ׳ הכין ללא סל ליגו׳ שבראש פב׳ הפרנס שחלק
בין שלמו לאונו׳ אחרי׳ כמ״ש פרב׳ אחאי שור פטור שרפב׳ למ״ה ותק׳ ~~הב׳ בחמו׳ בקום~~
~~הבי פרנס פלל למ״ס בק׳ לחם~~ הב׳ בחמו׳ וכ׳ קוש הבי׳ פרנס פלל למ״ס בק׳ ולמ׳
לו לית׳ אבל בחמו׳ ברוב׳ אמ׳ בשלמת אסו׳ הת׳ איבם בשלמת כיון שהבי׳ פרנ״ב ק
הבי׳ יע״ד וזמן ברצוש מבו חורב לו להבר מנו אות שהבצין רננב להו׳ החמו׳ שאין
שבועו׳ בחמו׳ שאי׳ שבועו׳ אונס׳ שפן של ב׳ חי׳ לנו שר לאמוו׳ ללא ש״ך בבן מות
נגבו שסן פטור וכ׳ אבל חמו׳ בחמו׳ וכ׳ אסור ובחמץ לקבל אמר הבי׳ פרנ״ב כב׳
לומר אמ׳ בשלמת אסור לב׳ שרק הפשלמת להמלך מן בשאינה מנה אבל לא מן —
כמנו ולבוהנו שאמ׳ בב׳ חי׳ שאינו שבועו׳ וכ״ב לב׳ חי׳ מה״ה לא שרי׳ במצות ע״ז
שר הנמהר במ׳ הרך חות הפגן אין שמץ בלוקח קור הת׳ ק׳ חמו׳ י״ג לבס נפ״ל כמוס
של פמ״ר אבל סנה׳ לא מקרי מוסף של פמנה להחטב של פמנה וחששא דהן פק״ב
חמו׳ קוב׳ כמ״ש לחולם ופ״נ ראיק לאשמוו׳ פ״נ וסיעך שקב ופי׳ כמוס של פמנה
רק׳ הפולל חשו ופי׳ מוס׳ של פמנה ולה׳ נקט׳ כמוס להשוט רלשם מוס׳ פנ׳ בפ׳ הי׳ חות
ע״ז קמא׳ כשלושר אמנם מהב׳ רי פנ׳ בשך בסק׳ י׳ נר׳ רבנו פנ׳ לפמנה בפמנה שלב׳ חין
שרי בסנה׳ והאו אמ׳ לבמצוה כמ׳ בלו״ד וה״נ ראהר לשלל ס׳ קסב׳ האומר ללון סנה׳ מט׳
בפסו׳ הק אמ׳ י״ג לו נוב נשה בחמ׳ בראוי׳ חבב׳ מבחוץ אל צתן מלו׳ רק חטאו׳ וכ״בכ

ועוד תמיהני בזה שכתב דאסור לגוי סתם מט' בסוגיא דההן אמרי' ש"ל י' לפרושה כדברי [illegible]
בפ' מרובי בהמוכר שכן כשמן ב' בקרומ' קה' וכן אסור לגוי סתם ששנו' בסוגי' דההן משום
שכן בשוגג אף ואעפ"י ש"ש לו ההן וכן פסק בהמוכר ש"ב ורמב"ם מהלכ' הקנין לגבי יין אוסר
המכרן בכה"ג עכ"ל ומשהר שמן שפר' נ"כ ומשהר כתי' ש"ש לו כן וכן שכתב בשוגג אף
ואמ"ה אסור כיון שכן ב' חלוק' ומעתה שאין שוון ואסור נגד נפא מים בנכרים ומשהר
עי"ש מחבר לפלוג' וכת' ש"ש לו כל מה שמפסק לה' ואמ"ה אסור ומ"כ הב"ה לשעה בההן
דאוקמ' שאינו עוה' בהמ' בלוט בלוט ב' ואסור ונשמת משום דלא אמינ' דלא שבת מורן וכל
השבת אמ' כל שבו' אסו' להנה' לאו חוה בו' עוד המחבר בה' הך חות ההן אוק' על לומר ושמ'
הת"ס נפול בפוסק על פה"ר [illegible] לב' נזה שברה לפסוק על דינו של בהמוכר שאם שעה
בההן ועל רמב"ם המחבר על רמב"ם פסק נגד הטור שמתן בו' שפר' נכוה ומשהר כתי' ש"ש לו
כן וכן שכתב בשוגג אף וכ' ולא יתן חם בכל [illegible] שכתב בשוגג אף דהו' מתו' הקמא
מעתה שאינו שוון וכ' הנשמע מעתה' שכן שוון ובשוגג אף ננ' הלכתא שוס בוכה לות שם
שפסק ב' הלכה בשוגן בקנייני בם בשוגג אף ואמ"ה בשוגן בפרשן שו"ע ולשון רש"י
בה' כפה ומעתה שאין קשה בהן וכ' והשג"ה לאסור' וכ' משום דכון ההן חלוקה כל שוון
לשלם מיי' שהוא יורתי הוא' אי יהודה [illegible] שבהלכה שמקבל עליו קשה תמיהני שעושה
בהמוכר אמ"ה יקבל עליו בשבת במתן בפרק [illegible] אסור אבל אמ"ב הני בה כל הבשן
בקנייני בם שו' בודאי ושעבר שנה אף לא נחוש אם אמ"ה יקנה שעבר אף הפס' וא"כ

ומשתמש אם רמב"ם על בהמוכר מכירתן [illegible] נגד ויראה הטור ברש"י שם [illegible]
שבודאי ב' קשה ואמ"ה יקבל עליו בשבת במתן בפרק ולמ' הרב [illegible] הת"ס
יורתי שפ' קשה ובזה לא יהא ועוד ב"כ [illegible] פסק והשיב המשנה להן בהמוכר ב' שג' בשוגן
בפרשן ושם יור הלכה [illegible] שאין פסק על ס"א בסוגיא [illegible] אין אס' אבל דברי
בהמוכר כדמי' להו שאמרן, ורמב"ם נכון ההן בשבר בנכרים ומשהר לה' בהלכה לענ'

AKADEMIA

שאלה קרבו ימי יעקב למות ויצו לבני חותני לדברים שונים בצוואה חשבר לצוואתו ולהבא
בצואתו הנוגע לנ״ד פ״א לכתב לבכורת תלמה חוכ׳ ולא בכורת שחוש לצ״ם ליטרין ב
בניו ש׳ רחוק עם אחיו, לפי יוקחו הריוח מעניקה פורוש אחד כתב ה״ל ככל אשר לבני ירשו
ראובן ושמעון ולוי, ויהיה לבני חלק כחלק חוץ מכח לצ״ם ליטרין כלל מעני שכל מחזיקו פ״א שארב
בני שמעון אחד בשוה פי שנים [illegible] ברושה חוץ מכח לב׳ הרה ששי עד ראובן כלל הבכור והעורר
[illegible] אם שמחש בצוואה ולא פרצה כמן שלשן ירושה לבה לפשוות את הבכור ו
ושלא ימול כלל כפשוטו אשר לחלוק בין הבכור מהיות ה׳ אלף ליטרין נמצא לוה ב׳ הם שבין
בין ושלו נחי׳ פי׳ שנים חלק הבכור בראוי ולא בא ממחזקין ולכ״ל חלק [illegible] בפשוטין כנראה
חלק הבכור כל׳ ירושה וכל׳ ירושה בין בנים ש׳ חלק לבכור פי שנים והפשוטין חלק אחד אושב
זוה א׳ עבר הספר לשון חביב בעבר ראשונה אלו פה לבן לשעבן ויען [illegible] לוי ירושה
על פשוטין הבכור ופשוטין עוד שלפשוט אשר לשון בירם בעבר אלו החנות פה לצ״ם ליטרין אש
בוא לשון פתוח אלו חביב. שוב בוסיף כו בבר. כתב׳ לפת׳ כ״כלל׳ יען כי יעקב כלל עבה כ׳
לאמ בכוו׳. כחבה בחלקא החלקא שאחר׳ לבן שאין ולבנים יבת ולא חבנו כלל ורק האחר רלב
שחלבבן ושוותו בעתר׳ם, ולמה עבה חבנו יבחן ולבנות חביבה לבני ראובן הבכור ושמעון
בעתים לפי צוואת אבהם צריך שיקחו ורק חובם אבהם, כי שער שיבין יבחן להם לבני ונוא
חלוק לבניו בחשבון וחשב לאם יבחן להם פ״ש עוק לו שום חביב לבן באחת אחם אלו
עבה שבין לבנו כן כחו שבין לאחר׳ם, להוא אינו ח״ב לפשוטם, ובן עבה שקול פ״ם ונוא
שנפים כל׳ ולוי חב פ״ש לפשטים וכו׳:

תשובה בנדון דנן יש להסתפק קצת אם מגיע לבכור או לא משום שנים אם מת לפני או ירש עם אחיו לא אחר
מות, שפיכו על מה שכתוב בבכורה מחלוק עם ושניו רבה לא ונהנו לא ופשוט לפי שבבניו
לבני ק׳ ולן ואם לא משום ירושה לא אחר מות, כמבואר בתלמוד בן במאמצע בן בבור משום
חבנה לבניו ק׳ ולן עכ״ל ולפ׳ הש״ס רבה ואמר ובן בחביבה כמו ש, או ספישוט לבו הבכור בן
חביב לבניו ק׳ ולן ש׳ שלבב באבות ובן מחוש לבל ח׳ שרבה בחביבה, ואין כאן חביבה על מה
שבתוב בבורה שבר. לא שאמר לו כתוב אמר ח׳ הבכ לפורש לבני בבורת ירושה ש׳ לו בפשוטו
בבשוה והבכור פ׳ שנים ואם לא משום ירושה לא אחר מות אם רבה לא ונהנו לא בלשון ירושה
שאמר כלו׳ ירש אותו שלא בבור ושלוקבו׳ ירש אותו שלא בבור וען בבו בבורו אחר מולו׳.
ירש שלא בבור ועולו׳ ירש שלא בבור, ב׳ כולל בבור לא אמר כלום בחביבה על מה שכתוב בבורה

שמעון

שאינו יכול לשנותו · והא קמ"ל כשמעט בכתובה ולא כר"י בן ברוקא דס"ל דמקנין במתנתו [illegible]
שאי' ח' שראוי ליורשו לבר יורש · ק"ח ובק"ח דבנן פ"א ור' זכריה פ"א דנקט ריב"ב לא מי שיש לו אחר
משום ירושה לא אמר כלום וכ"ש פ"כ [illegible] בן פאתן ופורש לא' מהם לא עשה ולא
כלום, כדתנן בתחלה בין באמצע בין בסוף דבריו קיימין דכיון דלאו כא' מתנה בכלל מתנה
לאו[?] ירושה קנה, עכ"ל וכן בפרק[?] [illegible] דלא אמר כלום לא בזה שבשעה עם הבכור ולא
בזה שר"ב בל' ירושה לאחר שלא אמרו בפשוטו ומתנה דמקנין פ"א ולא כר"י בן ברוקה, עכ"ל
ויש מ"ש למתנה לבר · פרק פ"א וכי קתני לא אמר כלום אבכור קאי דהורה בר' י' בן ברוקא
ופרש"י משום דאמר דלא אמר כלום אבכור קאי ואפי' לר"י בן ברוקא, דכיון דבכור אית
בכור בכלל אם לא משום בנו וכן נראה מדברי פרשב"ם ז"ל דכ' ח' בנחלות ולא אמר
לא לבן בכור בחלק לא אמר כלום אבכור בפשוטין לאותו קיימין וכן לשאר בנים ול' דתנן
דמקנין אמ' שמעון ומשנין לבכור וכן בסכות [illegible] מתרוצים ז"ל עכ"ל, פרק קמן לבנות
לבנים חלק בכורה אמ' זכן במתנה בל' ירושה לא אמ' כלום לבא אמ' ר"י בן ברוקא מודה ולא מהני
שלא אמר כיון דלא אמר לבן בכור כמו רק בתוך אם לבן ומאה דהא לבן בכור בשנים
אבל לבן פשוטין קיימין אבל לא מי שיש לו בכור לא חסר וכל כל פשוטו ואין זו ערבה ודנים;
בכו' בר"י בן ברוקא אמ' מתנה בכתובה לא פה שבס שתי שבתן לבכור ופשוט לשון ירושה
דבר באיני אחין כתובה [illegible] פרקים כאחד וכאן ק"ש ו משום כב' בעתא דמתנה לא ירושה
פ"א בתחלה דף קט"ו נמי כתבן בתחלה בין באמצע בין בסוף וכן פ"כ הר' רשב"ם בתחלה פ"ב
באמצע פ"ב בסוף בא' [illegible] אמר ר' מכנן שדה פלוני לפלוני ירש בן וכ"א מתנה בתחלה ירש וחבירו
ירש פ"א וחבירו בסוף ירשה וחבירו ירו ירשה ו פ"א מתנה באמצע ודוקא אמר ש"מ ושדה אחר
אבל אלו ש"מ ושתי שדות שלה מ"מ וכ' בכו' אלו לו, ור' שמעון אומר אמר אלו ש"מ וב' שדות שדה אחת
ובכל אבן בכל בת וב' שדות לא כ' אומא רבק ש"מ ירש שלו שדה פלוני והמקום שדה פלוני לפלוני
ומקן א"כ קנה ורא' ש"מ לא קנה ור"ל דבל לשון למקנה עד שיאמר פלוני ופלוני ירשו בנכסים
ירשו ופרשב"ם מש' לכלום מהמתנה ניבון כב' ל' ואחר ירש פלוני הוא שכן קנה לבכור מתנה
לואי תנן בח' פ"א יותר בכ"ס לירש ראשון ופשוט כב' שדות וב' בני אלו ש"מ ומתנה
פ"ב בתחלה לכולן, הר' יונה, ואחר ליורש ירש ההוא מהר"ר [illegible] ופאוש ש"מ רבא כל מתנה
בני הלוקח מר"ח כמו לא קנה כיון ה"ר לבור ואחר כב' לבור עכ"ב ש"מ ופ' הש"ב
ואחר כב' לבור ופלוס לא קנה שלא כשיאמר פלוני ופלוני ירשו שדה פלוני ופלוני, שבנכסים לבם בתחלה וירשו

ראין

114

ראיתי. ו״ל לשון רשב״א ז״ל המחבר וכ״כ הר״ש שאמרה לשיטתם כתב ק׳ דחשב׳ המחבר שאחרים
לשיטתם להוציא [illegible] אבל יש אחר [illegible] ורשום [illegible] ורשום אשמעינן [illegible]
[illegible] ים לחלק לפס [illegible] [illegible] יש אחר [illegible] שלא עלו ועלו [illegible] לפס במחבר
[illegible] ורשום [illegible] [illegible] דראשון [illegible] המחבר [illegible] [illegible] ב׳ המחברות [illegible]
[illegible] [illegible] כבר [illegible] אחר [illegible] שלא עלו [illegible] לפס או עלו ועלו [illegible]
שלא עלו ועלו ורשום [illegible] [illegible] [illegible] הלכות [illegible] שאין [illegible] אחר [illegible]
[illegible] אש [illegible] צריך שלא [illegible] במחבר [illegible] כבר אחר [illegible]
[illegible] עלו ועלו [illegible] שלא עלו ועלו [illegible] [illegible] ורשום [illegible] ב׳ המחבר
בסוף אחר [illegible] שלא עלו ועלו [illegible] לפס במחבר [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] במחבר [illegible] [illegible] [illegible] ובסוף [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] המחבר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ובסוף [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] במחבר [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] המחבר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אחר [illegible]
ב׳ המחבר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ב׳ המחבר
[illegible] המחבר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ב׳ המחבר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אחר [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] המחבר [illegible] לשון [illegible] [illegible] [illegible] :

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לשון
המחבר בסוף [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לשון
המחבר

46

בתחלה ולשון בעה״מ שבועת ואמרי׳ אלא כיון שבא לה [illegible] חבר בתחלה [illegible] חוזר בתוך
השבועה בתוך כדי דבור ועי׳ ר״ן [illegible] מסוגיא דשבועות דף ל״ב ועי״ש [illegible] קרן [illegible]
בעדים נקראים [illegible] והשבועה [illegible] שבועה [illegible] על דברו [illegible] לשבועה [illegible]
אמנ׳ באורחא ודינא לשאר [illegible] בין שבועת [illegible] אמר [illegible] [illegible]
[illegible] לא השבין [illegible] סבור ועי״ש ואחר״כ [illegible] ובטעם של״ה [illegible]
[illegible] אלא [illegible] להוי [illegible] בתוך כ״ד הדבור לשבועה [illegible]
אינו [illegible] הדבור [illegible] ראשון [illegible] לבורר [illegible]
לפוטרו והשבועין [illegible] כמו כתובה [illegible] לבריה [illegible] אחר [illegible]
[illegible] שבועת [illegible] אבל כיון [illegible] וחשבינן [illegible] [illegible] שבועת
[illegible] אלא [illegible] בתוך כדי דבור [illegible] [illegible] כיון
[illegible] אחר [illegible] ואחר״כ שבועת [illegible] אחד
[illegible] אלא [illegible] שבועת [illegible] לשון [illegible]
[illegible] והמתכוין [illegible] [illegible] דברי [illegible] ואומר [illegible]
[illegible] לדבור [illegible] לשון [illegible] ולא [illegible] לשון [illegible] ירושלמי [illegible]
[illegible] על כבר [illegible] בשבועה [illegible] בתוך [illegible] [illegible]
עי״ש [illegible] שלמדנו [illegible] ואינו יקרא [illegible] כ״ד הדבור [illegible]
[illegible] ראיה [illegible] בשבועה [illegible] שבועה [illegible] כ״ד [illegible] ירושלמי
[illegible] אחר [illegible] פלוני [illegible] אבל אם אחר [illegible]
[illegible] אחר [illegible] אחת [illegible] פלוני [illegible] כיון שלא [illegible] שבועה
[illegible] לא [illegible] [illegible] לשון ראשון או [illegible] לשון
אחרון [illegible] כ״ד הדבור [illegible]
[illegible] ואחר [illegible] [illegible] הדבור [illegible]
[illegible] ושאר [illegible] [illegible] שבועה [illegible]
אין [illegible] לשון [illegible] על [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] אמן

והשבועה [illegible] [illegible] ירושלמי [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

ואמר דאין לו [illegible] [illegible] בכורין ראשון אבל לא [illegible] יחלוק על פשיטותיו רבא [illegible] [illegible] בכורתו
[illegible] בבכורה [illegible] [illegible] [illegible] שאמר רבא [illegible] [illegible] לו
בני בכור כראוי ושמעון ונוטל את בכורתו ואינו בבכורתו [illegible] על פשיטותיו רבא שמעון רבא [illegible]
בכורתו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כראוי [illegible] ונוטל את [illegible]
ואינו בבכורתו [illegible] על פשיטותיו רבא [illegible] ונוטל את [illegible] שאמר [illegible]
אין [illegible] כראוי [illegible] ונוטל את [illegible] ראובן נוטל [illegible] [illegible]
[illegible] כראוי [illegible] ראובן [illegible] אמר [illegible] אמר [illegible]
[illegible]
בכור כראוי [illegible] [illegible]
[illegible] בכורתו [illegible] את בכורתו [illegible] אמר כראוי [illegible] בכורתו
[illegible] בכורתו [illegible] [illegible] על [illegible] [illegible]
בכורתו [illegible] בכורתו [illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible] בכורתו [illegible]
[illegible] כראוי [illegible] [illegible] אמר [illegible]
כראוי [illegible] בכורתו [illegible] בכורתו [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ראובן [illegible] שמעון
בכורתו [illegible] בכורה [illegible] ראובן [illegible]
[illegible] כראוי [illegible]
בכורתו [illegible]
[illegible] [illegible] ראובן [illegible] אם אמר
[illegible]
[illegible]
[illegible] בכור [illegible] [illegible]
[illegible] בכור [illegible]
בכורתו

בבכורתו שלא חזרו ורבינו ר"ל כב' הרא"ש ורבינו [illegible] פטור בשבח שלא [illegible] של לוי' בני בבכור. הרמב"ן
שפי' ר"י דלא [illegible] לא יחזור בבכור. אבל כשלא אחר ז"כ [illegible] אחר [illegible] בכור. וס' [illegible] כמאחרין
כשאמר לאלו' בשל חוב. לס' [illegible] ע"כ פר. בשי' רש"י שלהרא"ש אף' אח' לבני בבכור. אם
דבשל חוב אם לאו' בני והוא. לחלוקה נקראין [illegible] בבכורה או לרחוק אלא ע"כ אחר
דם לאו' בני בבכור או לאו' בחוב. ואח"כ אמר לחב [illegible] כראוי. [illegible]
בחלוקה, וכן ע' בב' שכתב [illegible] בד' הרשב"ם ואח"כ [illegible] אמר כשלא אחר בחוב [illegible]
אחר כראוי לו [illegible] לחלוקה נקרא [illegible] וכן [illegible] הרא"ש [illegible] כראוי לו [illegible]
דהיינו לאחר כראוי לו [illegible] בחוב, ע"כ. ופשט' [illegible] של הרשב"ם [illegible]
ולא סבר' [illegible] אבל [illegible] סבר' [illegible] כרשב"ם. ו[illegible] שכתב [illegible]
[illegible] ולאחר [illegible] אלא [illegible] לאלו' [illegible] בבכורה [illegible] הרא"ש [illegible]
נוטל בבכורתו אבל שאני [illegible] אחר כראוי לו [illegible] בחלוקה [illegible] כראוי
[illegible] בכור אם [illegible] לו [illegible] בכורה של [illegible] [illegible]
[illegible] אחר בבכורה [illegible] כראוי. [illegible] כ"ש [illegible] לחלוקה לאחר [illegible] בבכורה
ופ"ה [illegible] לאלו' בני בבכור כראוי לו נוטל [illegible] בחלוקה [illegible]
בחלוקה [illegible] בבכורה [illegible] הרשב"ם ולא [illegible] [illegible]
בבכורתו [illegible] לו [illegible] ר"ל [illegible] נקרא ו[illegible] הרשב"ם [illegible]
[illegible] והרשב"ם [illegible] באות [illegible] לאו' בשל חוב. [illegible] ואחר [illegible]
נוטל [illegible] בחלוקה [illegible] אם [illegible] בחלוקה [illegible] לאו' בשל חוב נוטל
ונוטל [illegible] שנים [illegible] לאו' [illegible] כמו [illegible] חלוקה [illegible] נקרא
[illegible] לו [illegible] בכורה ולא [illegible] כל [illegible]
[illegible] לא [illegible] אבל בחלוקה [illegible] [illegible]
[illegible] לא [illegible] ע"כ [illegible] כל [illegible] בבכורה [illegible] הרא"ש בבכור [illegible]
שלפי' לחוב [illegible] לשון [illegible] כמו [illegible] ודאחרין [illegible] שכתב בחלוקה
לשון [illegible] וכשיטת [illegible] בפ"ב [illegible] שלו [illegible] לפום [illegible]
[illegible] ז"ל [illegible] של הרא"ש [illegible] שאם [illegible]
ע"כ שאמר [illegible] לאו' שאין לשון [illegible] לחלוקה [illegible] [illegible]
[illegible] הרמב"ם [illegible] הרא"ש [illegible] לו [illegible] הרא"ש ובוכה
[illegible]

על חבר"ם רבנ' תנות חבנ' בשבת. יעו"ש ומשמ"ע שרבינו פלוני. כאשר הביא בכל ספר. תוספראשו
ובאמרו [illegible] כבר הורה [illegible] בפירושו. ראה יש לשון חכמים אבל ליבורה [illegible] מחק[illegible] נחורה
שרירא ו[illegible] כאשר הרא"ש בשלוחי[illegible] לשון חת ס. שין. יעו"ש [illegible] ואח"כ כאן הרבה שבגזרת
מרי. [illegible] אותן ביותר חושן חבר. צולא. לפי אחרים נחורה שרירא ו[illegible] כבר בורתנו ובינו
[illegible]. חושב לחבר. [illegible] כ"י לשון ד' הרבה, ועל פי[illegible] בפירוש לראות עם יש חותו בהם שנושאין אות:
ראשון שכן [illegible] לפ[illegible] חותן שאשם [illegible] הללו שילדם אתן. ובן איזה חכם [illegible]
וחבר על חברון שחובם. [illegible]. שבין [illegible] עתה שילדם בית [illegible] ראשון פסכולה
שראשון. פרש ופס רחם פשוטם פאולאי [illegible] להבלת אש. ילדם פ"ב עבן לראשון [illegible]
פ"ב חקן לחוד לאבחור בן לפקו בן לפרת. ר' אל עבר שילדם [illegible] ובן [illegible] ראשון [illegible]
וזה פוא. שוה [illegible] שבוא. לא. רש כלל [illegible] פר. פס [illegible] לשלם. ועוד"א אמר
[illegible] פ"פ. על לאסור, ופר. פס עבריים ורק באחור, [illegible] אש. ילדם פ"פ [illegible]
לבר. שלא. פ' קרוב [illegible] שראשון. שופ לאחר. ט ורק המשפט. [illegible] הוא. ראשון אין
לרחם [illegible] אבפם עבריים, ובוא ולא. נחור ב. לא כאן [illegible] על באחרים [illegible] וכלו
צבוא. ופשטו ולא קפ"פ עין לבב בחברתם, ועל דבריו לא צריך לקרא נגד פראים על פשוטם.
כי פוא לבר פר בעל לשון כל, ופשטה ראשונה [illegible] ראם המוחת אור ולקט מחת
ולא. שוטט [illegible] ב' ברור בוא בשרם. ם בנזרת אור ולקט.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

42

קש"ה ומלוה כמו שכתב ב' נראה דלא כשיטת ר' יוסי א"ר מנה ופטור א' למושל
פטור מלאכה כל פי' בין מחמת בין שוה ר"ש נ"י פטור פי' לה באמן ופי' ...קין כל
מי נכרי אם כל מי רבינו שם לא יצא לו מחמת שמי בנכרי ואינו מחמת שמך בלבנה
ומ"מ הו' כל מי נכרי א' פה ולא הקפו בדבר לחוש שמא יום א' יבא ארוך מחובת זו
קשה מחברו לא מחזיר לוה לו שהוא שמי פי' פה של נכרי ואשמה שמך בו' מ"ש
נכרי אבל לא יצא לו מחמת שמי בנכרי וכו' ש"מ רבינו קשין למלאכה שבשוק ונב' פה
הבחוש פטור כל פי' עסק' שפטור ש"ס לאין מלאכה שזה שבר מנה לשכר יום
פחנכש כמו לשוה לא לה שמשה' דאין לה שבת' שהוא קש' חין ומש"ה אסו' ופ"י
שמא דלא יצא לו חמץ שמי בנכרי ואינו מחמת שמש ברבינו ואומה שהוא פטור
בחמש אל פי' משום דמי רבינו קש"ן ...דאין לה שבת' לשון פטו' אין לה שבת
לשון הקוי' ושוה' בהקן שמי פה פי' ואינו דאין לה שבת' לשון פטור משום
דאין לה שבת' לנכ' לבנו ומש"ה אסור קל"ד בהשגו' בקשו' בב"מ בה"ג ס' קס"ב
בחל' אין מבכה חוב מש"כ בדלוי' ונו' לפרוע לו חוב חוב' ר"ל ם הב"ר בבה' בלא
שהי' אסור דלא אמש' דלא שבת לנכ' מה' ולנכ' לבנו וכל השבת מוק' אמ' כל שבי'
אסו' בהן בבמש"ל ופי' הרב ה"ג הנכ' חברש"ם ה' מ"א הנה יבמו' ומשום הנה
שמי שקלא נכ' והלקאה' ופי' הרב ז"ף הנה כ' הפס מ"ר בהנה' לבב והנכ'
כמו לה בלוין בנה' לרבי' אם לוה' דאי בחוב של לבב מ"ר בהשגו' מ"ר שמי
דלוה כמו לה חוב' ר"לס ואח"כ אסר בהשגו' משום שכן ב' מ"ן ואי בחוב
בכסף מ"ר דהבי' חוב' משום הנה דחוב' ר"לס ונפ' מהם מ' דהו' לה לא' חוב' ר"לס
דלהם מ"ר בכסף שחוזר ללוה ולא בכגון שלוה כנו שלוה מחמת שאצלו בכסף שחוזר
ללוה כבמו ר' מ"נ אמ' דהנו' דלא שב' מוק' ואב' נפ' מה שמאריך ב' זק' לפסון של

הנה על הנזכר חשבון מלו' ב' מלו' הקטן ומ"ש הר' בנימין על מהר' המלו' ב' מה ל'
למען בשום הרחבות קל"ו ש"מ שנה' ופעם הרבה לא ע"ב במע' כל ופק מה ל' במקום·
כשרבים בזוכר שמוסק' על שער שבשוק מהל' ק' בשנ"א חשון בשינוי וכא
למקום בזוית מע' ין מונך כלל נ"א לו הר' במש' שק במעל' וב' שש והקב' פרט' כס'
קטנה וכן על פי הזמ' בחמה' מאמ' הרבה בנוגע אותם' אין לכו פעם השני וסבר' כן
שנה מש"ה והני ש"ש מלוה בן הלוה' לכו' הפס ה"י' הש"א לו במע' בשינוי כלל כן חשוב
ועל אות' בחזק' מוסק לו"ין ובהנזכר ה"י' בהלוא' או הכ"ב לפ סך' כלכיבה הזנה גוע
לו בשעורי' קרוב הנ' ומוסק על פי הקן לפי שנ"א לו מע' או שעור' סך' כר' לקבל חמה
והן כפ"ה נמ' בלוא' הפרו' במכו' אמה' של ב' מ"ה לא פי' מות' עד המרג בבואו קרוב
הנ' כלכ' כב' לשון בנמק' נוסף וקמה' כשנ"א מע' בשינוי וכן ככ' מוכר' נמכר' שלא
והכי' בהנזכר קל כבוש ומוכרת' מה בי' בכתב' עלה בגוף שקבנו ונבאר בס
שכמו לבנזר הפרו' במכו' אמה' של ב' מ"ה לא ש"ך כפן מות' בסוף הנס מבאר
מ"ט שם פן וכנו משב' במשכנת' אמ' של ב' מ"ה לא פי' מות' לק משב' במכו' עד שנה -
בשנה שב' ופי' כמו ה' עד כשנ"א מבו' קרוב הנ' ומוסק על פי מבו' אמר' אלו במשב'
לא ש"ך מות' כל אמה' קני' מ"ה ואמ' פרט בפרח' הכן מות' הכן הלוא' נחזר' כ' אין עכון כלשון
מוכאו מ"ה הכן בהמוכר' מה"ש במוסק' על פי' הרב משאו ונחשוב בדיבור שכבן
המשב' והלוה בכ' ס' קטן ומ"ש בנמכר הר' מחבר' בנזכר לאף במשב' ש"ך מות'
פ"ה בשנה מוסק אין חשוב המשתמש' הכבן לא בלוא' כ' בלכיב' אחרים כבר
פוכמה שלא כלה לו רוב כמשמו' שמוסק שרובם כלשו' כבן השמה' הפב' בשרשין
שר' חשוב הה"י' הפב' הכנה לא שכבו הפ' במוסק על הפרו' וכמו שמוסק בטוב
ונשוא נאמרים כלם נס הכ' בחזרי' ל' כן קל"ו מ' שבין מושלו וקנין אשר כל אם

44

אמר שלו מוכר ליתא ק בכל כלומר שכל יש לו חשש בתוך בית מוכר ללון בבית ועשון פנ בכלב

שעשו כלום עד שיבא בני לא נאמר לבסוף בפני עכו"ם שבבית לא מוכר לשבולת

חקת וראיה רצוי לדבר שכרי מחלה מטבע שאומר לא לי בהג מעו שבשלחנו עפי

פ"פ בדבר בר בשום פ"פ תנוים במלמעך ופן בקמ"ב לא דבר ובשאות זוג אוש

לך יפ' הנר וטרסין נשה כמ' שפרש בדבר ורוב' שפשו לבמלמו אבל כל שאינו הי'

חקת לא מוכר כלל כמו שבאוכנו למעל' ירצה לך מסורא גל נ"ב שאמר בקצבו במלא'

הנר וטרסין בדבר אשר לו אין לא רבן שכרי הנר וטרסין חב' לו בדבר ליתא נ"ב ש-

שפטרסין או אונס שום פרוט ופרוטה ואף בלומר אונס ולצי בדין בכולם

בני פנים לקחלם עבל שעולה לי כמו ק הקמ"פ למתו וראיה לך מסורא נ"ב

שאמר בקצבו במלאכת הנר וטרסין ורבינו לדר הרב שמחבר בלשונו פ"י א

מעו לא שכשו בשום הנר הלב אין מטב נקי בכלום לב חבואר בחבות לחוקת

לב בשבוע בשאינו טמא והכין חשין כדבר בדין הוק' בשלחנו באות לי סוף

פי מות אבל בשאינו אחר נשא לא עד האמת לב בפ' מבורר לי שפנה קב לא סל

לפנים ובראש בבכתב וק נה תראו במוסף שנתו ולא בפעך בפק יב הנר

הלין אוכ' וסל הכונ סל כפנים לע הכל שין בן וכשי שיבין בלה פרושו כה כל

בדבר ולא כפה כפנים שוא ובבר בשינון בבצי אמרין הבין החשעם מוסף של

בפנה אינן שלם בצי יש לו כל חפ שמפסק בק מוסף של בפנה וכב תפוס לשקר

ס"ב ובאורת משור שסבב בלת משב לשב הדין ובכל הנו לאו חש לקמחים

ובולאו חלו הקטנן אינן לא כאין לשוב שלב ואו חוסך שור הבין הכב אי ריך

במוסף טרסין ואין שוק כונ מוה וכשי שיש לו בלה של חב שמפס אומן בשין לגד

לגמי

והמ׳ לכונה בשער פלקוזון לאמשר״ל בספר המאב״ש א׳ אר ב׳ אכל חסר נ׳ אסו׳
אמ׳ בזה ליומרין כלאמן בס׳ קשוה ור׳ ירוחם שכתב שבמוסף של פסח׳ כ׳ הלא שם
שאלה ש״פ׳ בזה ט׳ מה שמסק ל׳ הה כמו סוא בסוף נכ׳ מוסף של פורים כ׳ נב
בהקיבנ׳ שור כ׳ לב׳ פנוץ חוני ומבכן בשבת מכרז פנמפכ׳ בסמס וקמי אלא
בר׳ בלוה׳ שאין נונ׳ שנה בשום מזוון פתן כי אם ר׳ בלינר ואה׳ אין חוני ואין
לך ל׳ בלינר אם שלא מזוון פתן כנ״ב כמו שהקבל חוני מונר ואם אין לו אסו׳ נגב
והזא בבוא׳ נ׳ לך נג׳ שב׳ ה׳ אק כ׳ ירוחם המין מגי׳ כ׳ ירוחם בשיין מוסף
של פסח׳ נכ׳ שאין מוסף שבת של פורים ולא שן לב להלק בין פ״ב המין׳ נכ׳ לפ״נ
המו חניו׳ נ״פ בכור ובבר קרבן׳ להוש׳ בשט בנו׳ נפראש הה״ק לכונה בשו״ע מקום,
שכ׳ בספר יקין קלן אכל בחוי׳ נכפ שן ל׳ בל׳ ובונ׳ בנו׳ ש״פ׳ בזה חיותן בשין –
ומובר הו׳ נכ׳ מוסף שבת של פורים בר׳ שבנין הק׳ שיץ לו מחה שמסק ובכ״ב פ״נב׳
בשם פנחר ס׳ קשון והק׳ אם שאין לו פנפו קרי הזנוכו בשום מוסף אבל אם שאין
לו אמ כה׳ אסור שנב׳: כלומר הזלזא השבוע במטב אמ׳ של ב׳ חי״ב בנין בסאל והבב
או בסמב׳ ונמש לבו בלשן במוספתן של פרק וסי״ע זוננן השינבו רבין להבב
ונשוא במ״ה לנב׳ רבן לק סזא בסא לק סזא בסוף׳ חטב שהפן המזמרי׳ חטב
בנבן שפרי מחלין שלפה מכר׳ של חו׳ בזה שבוכות פר״ה לב׳ הש״ב פ״נב ובכב מון
נכנש ש״ס ומפלט לשקמר שכן בס׳ נ׳ הכסף בלינר׳ נכב הן מוסף של פסח
של ולפ׳ אין לב שבי׳ לאוינו׳ וק נב׳ מהברי ב׳ שכמות הן מ״ר עב׳ לא ירק׳ לסוף
השם שפרי בבר פוכמן׳ להוש׳ הה״ק למוחו׳ שישבו כבן במ״ר לשון הבן אבל לא
לקצו׳ נ״פ פנ׳ להמ׳ משותים מר מפמוסף׳ למ׳ כפן׳: אבל בבסף בבסף אמ׳

117

כבי תני חשב לזה הוי ולא הוי הזה לזה מעיל חוץ ואמר להון ברמאי ר״ב הונא
אמר ואמר ר״פ מחשב בפרק בלשון חוץ לזה חשב כל הפסולין ומזה ר׳ ירמיה ובהא
שפוסלין מחשבה הפסול שיש מחשבה מקום ולכן הדבר בכסף כתב במזכה ומחשב
סוף קושי נמצא ולכן לא מחשב במזכה ומחשב שאין לזה חוץ בלוגי נחור
לפוסלא מה רבנן ומ״ש ר׳ כהן בר׳ ... שמינה לזמן לזמן שלמנה שונה קומץ
בלא בלוגי נחור ר׳ אומר שבזה מחשב למחשבה ואמר כלא נמצא שום קומץ ואמר שלא
בחוץ בבין שני אסורה בדבר מעשה בהשגה שקבלה לחולין שאסר כזו מחשבה
בגלויה לפרוש לא מחשבה כפלס האזנו הזה שבת לנגב משני אם לנו לבנו וכל
השבת אמר כל שבוא אסור כנו כגון שיש נוס ובבר הוא שאומר שמוס׳ מן
חמץ בפסח שבין חשב למחשב הק... כל פ׳ שני בלחמים של קומצא שלו ויוק
כמו קירוב ורמז לכן במזכרון שבו בכר ואם בזה לשון קשאבין בין הרלה
שנו לפרוע לזר נשלא לפמץ שר פ״כר פ״ב מומן בקומצא ולא פ׳ מוסיף לא
פגנין שמוסיפין לחמץ לפרוע בכ״ר ש״ב בזור שבכלל פגנין יש נב׳ אנכי מאור ונין
שפשלה הפוסל נחור ב׳ בין כך מן פנור ונשוב בהשגה שפוב אין בכף יוסף
ס׳ קונין של כן בהשגה שלו כאוק חבר למשנין ק׳ הנה בגלוי לסך טו הנה
בלשון שנו שפרוע לא חמאן ועד טו ימי ובאוק בנין שקבל שמושן בנזקין
לזה בן שני על ר׳ הנה והני בהינונה אמ׳ ש׳ בזבב מאמרבין בין לאמש לבזוע לכן
שון טו הנה אם יוצר שאוכב כל הבר שבו בקמצו ובסוף בגין אם מחשבין בו״ב
ואם לאחר טו יום בנון הנה בן אמ׳ ולא שו לו קמצו שנה ורנך לבו טו יוצר אמ׳ לכן
בעין בין כו אם חבר יון מה שאו שבשו בבמקנה בחוצו בר׳ פו׳ בקמצן בקמץ של

שער

שער שהרבה להמשך כ"כ כשער בקלוב וכן נר' דהך בכוס לבי"ל שער קלוב ביין
אבוך אבל במטבעות כ"ג מעשר שהר' ברצלוני אסר הרבה לבי"ל לפי שער אחד
כ"כ אסור אבל אם בשער מטבע נר' דאין גם בכוס קלוב שאין בו משום לכן
שנב' הנר' חמוב לבמוד הצריך הוא במטבעות לך נר' שי"ש בשלם לו מסרין
פנב' ובין לכן לפי' כאוק חב' לשתות ומשקין בק' הנר' ברצלוני לסך עוליוני
וגו' וכן חובות סוף לבנו' אותן אוחר לו ונב' פה נמשקין שבק' בו מטבע
שאינן יוצאות בבתקת לא' פוי' יוצאת בבתקת פוצאת בפוצאת משו"ט הו לפס שנב'
קבוע ומשרוך בכוס ניקר מהוא שבר' מטבע כסף מריך מהוא ומוכר לסוחר
דלהם היי' במטבעות שאינן יוצאות שם בבתקת לפון כאוה לאחר' לנב' כל תולי
כאו' פרק ופרוש כש"ם בכ"כ ונב' שאינן בשלם לסך עו' הנר' פליטר לחצי ליטר
של מספר קצת ע"ל ליטר של משקל שכפ' בין במכבר' לפי שלא פי' יוצאות בשקל וכו'
תלוג שפרכב' בבוא' נשו' גו' נב' הי' טרו' שהוכר סמוך בוקר רלו סמוך בן
והיו נס הוך בכבו' לבי"ל שער קלוב אמנו' הכי' בבפו' שאינו יהי' שם נב' אם אמנו
שבק' בן לא לשון לזה' ש"ך בנב' הוא למען ע"ל לשון אותו של בקם שאינו חון אוב'
ב' בשער ושין בנוו' פרובאה שאסק' במתוך והם שאסק' שם בסו': / ואם לחו"ם
דוג' החטב בעלמון לא מקרי חטב כלל בירושלם לפי שהלכו' מוסלין ונמכב' במחו'
אין מקבלין אותו על בשמן ניוסר מעין לזה תלו' בי' חכה' אותו מהם הכין שלוקח
שער פלוסין שלו הוך לוך בשלון שבר' דריך כוא לבריך לתך ונם חפטרה לו אותו חטב
שבק' חקומו שפי' חטב חטב ומחזא מתיבלם חקנסי' בכל פעוו קמ' הך בעלים אין
חברו של בחטב ומכאל בחטבות כ"כ אמ' שאין לו חטב פולי' בשון שנב' נשחוט אח' יהו

לגה

ומה לך בוכחת בהגהן את רב נחמן מסכים המלוה השחול ואמן לב מוכח למ"ד לאין
וק"ל כו' ומ"ש בק' ובגמ' והרי בקנה לשלם לו חובו ומ"ד רב נחמן לא חוב בוכ'
כמאן מרכשין וכיון שנמצא ואמנה יוצ' בהרי"ן לא הוקרי חוב ושמואל סב' דכיון הוי כמו"ב
אחרן הוקרי שמי חוב וקאמ' ר"נ המסכים המלוה השחול בהגהה לב למ"ד ואורכ' לאין
הרי"ן שחוב גו' ולא קמה הלכה כמו בפני לחמנו עם אשר אמר הלוה האוק חוב שנה
ובפחן בבאור כלומר קנין הרבה ובן ובנו אמר סוחרי אוק הרי"ן חלוין לבאין שה בחוב
שפוטר ובבואו הפורש שם ס' ין ונשקר בהוא ס' יע"ר סק כנ"ל ובלא הבכפן כיון
שגם חוב שלו חבנו שעתי פה הפי' חוב לשטר הל' לפרון לנה מרי ומטלטלין
חובות חוזר בבונא שלבה פרק ב' כס' קסבר ק"ל של הב' בדי' בסם בס' אם ו
שנה קבוע מבסוף נוקפת בו שני בס' אם שם ו' שנים שעם למלך ואו' הי' גב שאחק
ג' ולא שנה קבוע אמנו ולו אמר בו חוב פיק' שם לכל חות כשאר במטבעות פי' ואי
בחקותן את בו היה שאנו ינלא עם בחזו גבוב שאנו על במרי בל שנתן פחוב שלא
ניוד על פמו' ובהי' ר' בכקני ובנחבר' שלא בחקותן ואם גב שאין באו לשובל שלו
בו חוב כוכ' גב ודאי חוזר וכן וכן אמ' חוב שאנו יוצ' שם אם ו' לא שער קבוע ואחרן
ונתגב' ניר' לקנות כיון בן חוזר הלוה נראה חמורה חד גו על שלך חובו ויקבל גבב
הזהבי' שבו בחוב לנה מורה חוב בלשון בריך ואם במורה ברוב הרשך הון בנו
בהרי' שנה הפנים חוב בסוף ואו' בו החוב שאנו יוצ' שלך קלו חמורה בגב הזהב
שבו בחוב חמו בלשון בריך לבאור פה הדר' וחוס' הדין הבאה בן בריך שם הזהב
כל הדרי' הבה פון שיבוא לנה מורי על הדר' הסיק בבבא אנד כלל אבל הדרי' הי' מבון
ולא גבו וחשבו בפו על חוזן הבן לפו אניד בפו לבי שיבוא אנו אניד בפו לרבן ואחרין
הסיק בבב את הכון לפי לחוזן ואגיד בפו בן בנקרבו והוי לא פון שיבוא כלל על מורי

ננבסן

נעשה לכל אחד וכנ' הב' בשיטה הפסק באופן דלא סגין לא הוין דלא סי' פנה לך
מנה ומיקר בתלמין שנה ל' וראוי משמשו לו לפרנסתו קב שבק פרק אזנ' אמ"ל בכן
להקן אחרין הפין בנה פ"נ החובר אם רתה לפותחו לדך לגס אבל אין לו הרב לגמר
כלום זה וכן הוא אין הפך לכן לבן להרוין הגיל בבו בנס פ"נ וזה שצריך להסמך אחר
מי שפגע לשם אבל אם כלום כבר אין לו אורח לבקש לגנב הרב פני שיטה כמו
שפה בחלין עד מבכו של במשה וכן אם בבולה לאון חהנה חלין בקיץ שסוחרי-
אין חולה חלני כאן כה"נ בסוחן חשיב שמה חשב לנבי מורי וכו' כל שיש לו בהנה
שנוי ידועה שנה קבו ואומר והוי פה מתה השבכה בקונה אין לך להקן שידעה עד -
שסוחרי אין חולה חלנין כאן הולב חמוט תם בוקב בשנה אלא אין בקונה חולי ובטעות
אין שבה תם שבק בהשבה השוק קלן חמר [illegible] של נפי' נכון והוא בעוד שבקבין לשל
בסמוך הגם אין לעמוק שיש שנה קבו אין שמכרין הא"י בחוב שנוי ידועה נגד לו יהו
לפני הבה הבנ כאן תנבי מורי אוקימנא הפוו חשב בכל נוונ' אסו להכי בעוק ל' ולתי פגב
הפן בחשק פין נחבר ונגי נקבע בשנה הכנ'ר נעשה לנחרי וכאן תיי' בנחברי
למי צורך וטיכשין הולך לו פ"פ בחול הסקם אם ש' לחלק בין להכנ' הם לו יהג
הכנ'ה נעשה לנחרי שלחם הכנה הבבנ נוונ' יפ' לחק חשב לשון הכן לחוהר ולתבק
בקמוחבו בק' כנגד לו הגם חשב שלו לנחרי שפרי בקשגי פן להבין בכ"ר בבולגין
נחנ' שבקין בפרשה חשב פן במקורו וכפן אמה הב' יוה החשב פן והבשן בפרשין
ובחקו בפרשין חשב פן ונגי בקנה חוחל וחשיב לב' להנה הבר חשקר אף כאן שכר כם
בקשה וקופר פריר אין לו שלו כלום ושין בלבד פרווכר מור תם חוש מסף י"ר:
בר מן קן בקמוחבו בק' שאין הכ' שלו אינו של במשה בפרט. של כולין מה' בשנה לו
של מן בלשרי בכל שבשכל ק' לשרי חשב קנ' שאין קנ' לשרי מטב ארוך ושנו לשר כבוד

כי המשכון ושם לשטר על פה ושבר לסוחר בכל [illegible] על [illegible] דבר משנה בממון

וכן לפי התורה אבל הא שם חוב שלו בכל פעולה ואמונה שבעל מלוה מחזיק

במשכון לחוב בלא[illegible] בפרט בכה"ג מראי' הא שאין בקאמטבין לשטר כשטר' פן נעשה

ולפי אין חשיבות כחוב בפרט בכה"ג [illegible] ושאר שאין כמו שיפה כפרעון בפרט'

מחשב כזורק לכותל לקבר ולכך מחזיר המשכון לפרעון והלך שרוב הפורעים

פורעי בזמן שחקיף לו חוב שיש לו ביד אחרי' או בשטר מלוה שיש לו על אחרי' או

שהמחבר אצל שלמה או אחרי' והשטן הפורעי' של בתקופות נהגו שעם פרעון

כן חושש ושאף כמו של בחוב בכלל: ותלמוד בה [illegible] סס קצת ק"ל וכ' האחרי' –

בפחות של חוב והוא נקנה לבעה"ב ובמש"כ ולא בקנין מש' [illegible] שטר החוב כן

בבלוה ואין נקנין במלוה [illegible] השטר חושש קנין במחבק בשט' שם כמ"כ

בתוק' במש"כ כ"ב שאין בשט' בזה כסבק בראב"ד שכן [illegible] פרחות [illegible] ובשות

ס' [illegible] משום דבר' החוכר לו בשט' הא שאין כמו במחבר של במוגר שאין נקנין במלוה

ואונם שממולקי' של הראב"ד כבר שעם אחר הא נפרט [illegible] נבין ולפי הרבה

להתה שפעולה אחר שאין פעמין וכן שבקאמטבין בלך מזמן [illegible] של במטות

בסוף ולא של במטבע כזורק [illegible] והא' רבי חוב לשעין דבן ולא [illegible] לו

ולא הוא ואפי' בקאמטבין בפעוט שיש לו חוב בירונה לו לסוחר ושוה פרוטה

כי' בפות שוה' [illegible] אם [illegible] כי כן לא ברכו [illegible] הלכה והקבל

נ"ס בשכל במזמן במשו' [illegible] כה שכבר קנין שאונה שכן ס' המט' בשב"

במטב' [illegible] בטלו שבה במזמן במוגר [illegible] כתב שך [illegible] לבמ"ש בקאמטבין

פי' ואת שלא יפ' טס נ"ס של מטרו' שבה רק [illegible] [illegible] כי"ה ואונם שרם

בשעור קבוע לכל • ומהרי' בשעור הב' בכך בשעור שבה נכ' חמצו בהמתו בזמן בוקצ'
ואם לאו פטור בבהמת ישרא' לא פטור ואותם שכונס' קונן לקאוחבן בבה שאם וחות
אותה שבהמות הרבה אסור והמתירין הם אינן אלא מהרבה' להוקיר אית לא טובה
לא ולחר אנו ריבש כמ' שכ' בשנין בשני' שבהמות ק' חב' ש לפס הל' ושאמו'
ואת שערה א' לא חמצו חשש בשרשב לבר הנ' אין כתב לשני חבר נחור בהמה
שפרי אין חושש לב בהמות חשש הכן אותה שפס והמתירי' בכב באיסן הנה
אותה אין לה לכן שבה בחקוצה ובהמה הוון בוק ואינפן בהרפן וכ' אותה
שפס והמתירי' באיסן הכן הר' אינ' מספקת להנות בפרוש' עש הר' שב' אסורי'
לפס ומוור' לה כל' וק ש בבמר שמוני' לפס ואסורי' לה וכ' וק בשדה א' ופס
אין חושש לב חשש הכן אס חמצו של' בולב' את בלא שכנג' בלאו הב' לא
את בשין וכ' אבל בהמה אין חמץ שבשדה בין לאו הל שם חבר כ' ונס חמצו
שבעשי שדה א' בשרבצה של נכ' נשערויי וכ' את מוכל נבהמה הנ' אינן כרי' חבר
ובקר לפס שדה א' חמצו לב שקים לא נכ' בקן חבר ולא כק בלוא ולא נכ'
רק שפרי הב שאחרן הל' השערה בשדה בשרבצה של נ' כשרה כנ' ב' לאה שב
שפסו כשכ' נ' שנ' שלו כמנה איסר ובמק נכ' שלו אבל לא לנה שנק בהמה'
לנחרי וכ' שבס אינ' בכל הנ' הלכן הנ' שאין פלוך חקפור של שבשער בנשו
נכ' סומרין שש לכ' פורחנן הלכ' שישו ושנק בן מק שנ' מור בנשו נכ'
סומרי' ישר' אבל עט בשין בעבאר את חושו וכ' בק נורקנה אין פלוך חקפור
בן שנק בהמה וכב אות רואי' בששנת שבל הלכ' אירע עני' חמון לזון בק נורקנה
והנר' לאומשה שירה ק בין יפה ליפה יגב בנק לב אין מם שבבן שאל'

בשעה

בערבאון של נייר מעלה והוריד בשער פרקין מעשה ההי' רחלמן לפ"פ כלל
נשא בזמן שלא ואף אם המקבל הקנה שהשטר פסולה בערבאות של נייר יפין
שרין וקיימין שלא כמו של בני בלונה כו' וזהו חכם שגם המקבל טרשע ג' כד
במחבר ומכר פקי שלא יהי' בו אסור רק אפי' אין המקבל יכול להנות במה שיש בו
אסור רבית שהרי רבית אסר' תור' אפי' שנתנו הלוה מדעתו ואין שום נדנוד חשש
בו כי שאפי' כשנותן לו במתנה אסור עד מפייס ונראה ובכל שינוי נראה בו פי'
בו שהרי נותן במתנה או מוכר במחיר נמוך כי הוא הבכין בשכר כו' וזהו כוון שאל'
בעצמו אינו יכול להנות ליקח רבית גם המקבל אין חושש ונראה ליקח רבית שנה
שנה בשוק ובערכי לבעל המקום הבנין שלא ינעוש המקום לבעל שלו בשקים
לוה שהקאמביו בזה חוזר בו המקום בקנים כך מעות ואין לוה שהקאמביו —
המשום של טראטארי ורימיטורי אין לסוחר הטרצייני המקבל המשכנו בגרונה עם
לוה הלשון פרימיטינטי גם המקום לדמי לו מעות בבולגין ולהמוך לגבי ההסתבל מעלה
ס' סך הכסף אין המקבל נותן אפי' של פרוע והנותן באותו לשער נמוך המקום ונסר
המטבע נמוך לו חוב מעלה אפי' לא יהי' רוחה שנה אלא כבר שהם שפרימיטינטי. המקום
להם מעות בבולגין כמו הטראטינטי המקום להוציא מעות שבבולגין שלא כו' כל
דנמוס כמו בשרי ולבסוף המקום בורונה שפי' בשער נמוך ורק כמו ש"ש נוס
בשכר המקום המעות וקונין כמו' מעלה: כמו בשאר קאמביו שעתה' שהוא לוה
נמוך בהקום להוצ' ואין לו חוב לא בורונה כה לקבל שה' המקום לבולגין שווקם
שפסק לו שטר המלוה בורונה בו' טראטינטי. הוא בשער גם בו' בו' המקו' שהמוך
לחוב עד אחר שק פי' רך ונפרימיטינטי לוה והמוכרלו מן הפונן עצמו בשער לפי
הפרש המטבע בבית בשכל המקום המעות שהרי אינו מקבלו אפי' ביתר פירו' ע'

אחר

אמר שזן פירי ויש כאן גם לנהרי וגם אונו שהוק להתן כירונים לא ברוג מובנין
בנירוגב ובה לוקחים כבלועה נחור ושנה פטרמעים לבוון בנוסה ו׳ לגם לביות
למן פירי פבאי דקה רחוק שאסורין ברור וכנ״ו וגם בן בנו עד גן כשסחור לגין
פירי בוגב שטר מוב של פחטב עד אחר תיגון פירי וגם כל חב שמגרי חלגים ובחל
וחיר שעה ותרנית ושלם וחוסך. רית על פקן ושל פריות שכלם תיגון לגמן גם פב—
ואומר להם פרחכם ורבותי פני נחיר קולין בגלם שברי חחלמין בשטה תיגון לגמן
והתהו׳ מיץ מטרמעים לרחסים והרחסים לטרמעים נבכל חוה שכל זה פלומין נסות
ואותם שוים קאחבין עליהם בראשון ובאחרית כבמט שוך ואחרית כל בין אות
יחשוך על לאן יהרר פאיש ולמן כי במ פשין נפתח כי מסר יבוזנה חנם ועד
בער יבלום אמנה׳ שנה אחת ירא שנה׳ כבי מלך עם שוגה׳ של יעקב סמור
סמור להרוא לא מפקוב הם יעשה אם׳ נעשר שזה יק באחובם ולי נרט רבין
שפב של צוארו ונפל לאור בסכך ושכבו אין באחובם ירצו לה פ׳ שנלרו —
בטלה שקין אמר בעין פנחן ואיר של לג. לבאון יבלה חטאון וראוי
חיורך בשלמון שכ״כ :

עמודי ארץ אשר עיניהם משוטטות בה להורות כל מרן אבני בוחן לוחי התורה והתעודה אשר
בכל עיר ועיר תקוע אשר דבר המלך ודתו מגיע שומעי בלשון למודים כ"ב יתוב ולמוב
יבא לפניהם מולכי על יסודי הארץ כי לה' נעתרת ה' עליהם שנות חיים ירבו ויוסיפו לה
בלשונך לאמר ילמדון.

שאלה ראובן ושמעון ובנימין ויהודה לוי אחיהם השותפי' המשכירי' בית אל לפקח לה פתח יחיד
ושנים וגם אחרי יהי' רבים נמלו בשניהם לבדי ריבות על דבר בכן אל שרצו המוס
פה"ק לעשות בתוכה וקראום פתחי הל לבני בה"כ והיאנו לדין בה' והלכו בעירבוב
פנים שהם שנינו הצמי' הל שירדו עמהם לבני ה' כמשפט בני ישראל ובניקליטו.
שחתם הזמן המלך לפקח בכללם ויתן לפני רשות לפתוח בה' בעיר ולבנות כל בר
דרך למנהגם או לברור לו ברור אם כל מן ומן והם יורו בין רב למעט, כל זה
שענין נקרון ונודעו לבם פתחי פה"ק כמה פתחי ושל כל אלה בשלו פתחי בבהכ"נ
ולעשות הרב בוועד טובי העיר כנראה באר היטב המשעריות שבידם ולא שיה
לפה ולא סרו החלונות המורכבים בין כך ובין כך יאמר הפקח הזמן העירבוב
לגבות פתחי פה"ק ומשה"ב לא סרו הלונות החלוני פה"ק ובקשו הזמן המלך
לנן לפה בת נרשות לבנות כמו לה שחשבו לעשות יען שהבית פה"ק עשויה
לבה' ונלו להרחיבו ובבאה"ב כך היא הכן שמ"ש שיש לו שנה או בית סתוך
לבין חלונות אשר באולי הלטרך לבנות הבית הזאת מ"ב הבעלי' לנו ברחוב ואמר
לא יהיה לנו בחלונות הכותן ב"ר לקחת תמת בין תיקפו, ולכן בהלטרך
לעת כשאין בית פאתים ופ"ק כא"מה לבנות ולהרחיב תקותה לין היא שונים.
לפה בבה נער רלון פאתי' ולהרחיק בם שנים הכן ננה הזמן המלך שיונלו החלוני פה"ק
לבנות ולפרוס בחלונות כל עוד שימחו למהר חלבוני המשי"ם כמו לען הנבר
יתא המי המלך וה"ר מרעו הכמולות פה"ק ומרלו ופרסו ובן בחלונות בס"ע שוטרי
המלך ב"ר כמה ובגרוע נשוים ונלו כנגד השותפי' המבר"ל בין ^נבול^ פאתי' ובין נבול השכנים
ונר פרסו מולא העשן שמ"ם בבוהל פה"ק ואין עוד אחר בבית פאתי' שנקיו בה' פה"ק
נר הנביהו הכן ונביקו ראוית בה' אחרת ש"ש לפאתי' להעלה מבה' פה"ק בלרה ונר
סרמו כמעט כל הלין תקוע הקדש באומן שאין עוד סגור אותו ומותח נר הסירו
קירה ונולה שעלה ה"ם היוסר ארון הקדש על בה' של פאתי' שעלו להמעלה

ובעת נטוי הוא למות והניח נכסים מאד אבל לא שקטה רוח האחים והיתומות הלל ופקרו
בפה רך וכלכלם בחמונים הבן עד כי הגיע הזמן שהוא אמר כך קם בנו הרהו־
בנך רשות לאחי שיוכלו להבוא מעם אחרן. הנה. דין הב״ע כל הכתב להשלם
והמתונים טוענים שכל מה שעשו על פי הזקן עשו ורוצה להלכות ריצה ומאחי
משיבים שלא היה ריצה והלכותא נגרת כאב ובטלה בנערה הבן שנך לפסח כת
להובעם בה׳ נגו היא בוראי ריצה והלכותא לא נערה כאב שהיה שלא כדין הבן פר״ט
שהוא בעלתו נך לפסח. ואם כן הבן שעשה כאב מוחו אף כי לא ירון עהפסח
בה׳ כי אם בעברכאות יחרוץ רבותינו אם רצה ונרבה אחרונים רבעלת הראשונים
ואם תוצר הבן להיב הנה לפסיר כל הנינות הל ולהשיב המקום כבראשונה
אם לאו —

ועוד ויעור אחרת להשבר טרם שנטלו הפקטות הנך בין הבתות הנך מהתך ענינים
אחרים שהיה מחלוקת בנכסים נהנו ונדרו וכתבו והגיהו שעל כל טענה לתביעה
שהביא בין הזקן והבן הנך שהפשלות לבור של הב״ה הנך ילך בנכסים ורינו ומשורתו
יפה הבן ומשורה נשור נקים נעלפם להיות עם אחר כן עשו להרבה הלל כה
הנותנ אשר היה נקבלו עליהם ואף כי אינו הוא לפסח יען כי מבורר לפסח
מה להן ורצה לדין על כל מה שיארע ומאחי משיבי שאין לך הבן שירוע בלתי
ענינים שבשעה שבררוהו היה בשלה עלם ועכשיו בהיותו אינו נרצה לאיש
אחר. נ״ש על זה יורונו רבותינו =

התשובה תורנו על כל הצדדין ולא חלאנו. דהא להחזיק פה שום ובען על זה
שיסתבו לעשות העושים גר לקמן כשון פאתי ופיוחו שלא בדבור לנול ולנקוט
ולהצביר ונבולט בראשון ולבנין בפי הדבור בנשען על המשען קנה הקלין
שבכה יש לו כח ולא לשלן קרקע שאינו שלו להוציא ברחוב ונבולו וגם אינו [illegible]
שיוכאר [illegible] לשלן עמה. ואם היה הבין נוטל [illegible] אין [illegible]
בית ראתי דחוק לפני לפנות בו אינו נפרש בה
שבהי הוא בשביכות ולא בהפירה ובהדבר לא [illegible] עבוד שלא כאן [illegible]
אין יכולי להקנישו לאו [illegible] כי דהא באמרינן [illegible] קנוי בקנויה סוף בה
הוא לזה להוראה שהוא בראש [illegible] הישופר לעשות בו [illegible] הקנוי ופישורים [illegible]
הבעלים ולא לעשו שהוא נחשב בהפירה לכל דינו ובאמרינן בהרובה
ובדרך [illegible] ~~[illegible]~~ בדרך שהקרקע נקנה בכסף ונטל כך שליפות נקנה
בכסף ובשטר ובחזקה ובהגבהה [illegible] מסקינן [illegible] דשכירות לא קנינו מהנך ישיל
ששכר [illegible] ונקנה [illegible] לא [illegible] פרשינן וזוהר להדן שלכות לשו קנין
לעני [illegible] ~~[illegible]~~ הרבינו דקנה בה המכר יורש [illegible] ובשנו דרווקא משיב בהפירה
כן בנכ [illegible] דאין כאן פקנש שהבעלי לא משיב בהפירה ואמר
יכולי להקנישו ואם הקנישו נ' אינו פקנישו ופשוטה. כתוב אינו
בין [illegible] שנה אין יכולי להקנישו [illegible] ר' יוחנן בהרובה [illegible]
ונפ בתשובתי דשייך כבו [illegible] כש בקרקע דאינה נגזלת [illegible]
לעולם [illegible] קדושה אין בגוף בה אין בגוף והבאינה ביכוש [illegible] [illegible] שאין [illegible]
לפו [illegible] הגוף ~~[illegible]~~ בגויה ובחון בגוף קדושה
לא ~~[illegible]~~ שאין נכנס [illegible] חמר והקדישו חמר [illegible] שחושבה בעד [illegible]
או בשען שהיש [illegible] בעיר לשם מכר [illegible] ~~[illegible]~~ בגוף [illegible]
לשום סה [illegible] שלא בשען בהם [illegible] אין בגוף פעולה [illegible] הקדשה [illegible]
בהיות משכנותו וכל וזה לו שנעשו לשם [illegible] להשתמש בה ~~[illegible]~~
משען [illegible] שבהם לשם חמר לא [illegible] עבה [illegible] אינה קדושת [illegible]
[illegible] פוצ [illegible] ~~[illegible]~~ להו אסרו [illegible] עד שיעשו [illegible] הקדישה
כי לא הקדישה [illegible] כלל [illegible] בענין ~~[illegible]~~ ויש [illegible] הקדשה
שהן ושיבה. [illegible] הבין והרגלים כיון דעתו בהם [illegible] בה [illegible]
לא קדוש עד שיעלו בו [illegible] [illegible] בנכ שלא הקדישו —

[illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]

ובפ[illegible] [illegible] אמר ר׳ יוחנן [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

67

[illegible]

69

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

70

[illegible] היא ולא כיון [illegible] כתב הר"ב בשם הרמב"ן שאם [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

הצעיר יוסף [illegible]

סט

no. 110

[illegible]

[illegible]

[illegible]

MISSING PAGES

[illegible]

p. 71 [illegible] [illegible] no. 110 [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

AKADEMIA KÖNYVTÁRA

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

XX

[illegible]

[illegible]

פ׳ 78

לפי מה שפעל מה בהוסף בחלוק שכל. בקבר וגם בגבול. לא יוכלו לבין [illegible] מן המשניות בדברי. של ה׳ כל צורך בזמור [illegible]

[illegible] ועוון [illegible] [illegible] [illegible] על פרב בגלות [illegible] [illegible] בראשונה שלא על סדר [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] פי׳ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

על כן לא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] פי׳ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] בגלות [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

לכל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בגלות [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

כך פי׳ [illegible] לי לדין

ולאמתו בזה הנדון אני יוסף ברוך בכמוהר״ר משה קיים ז״ל הצעיר שבתלמידים

p. 79

No. 111

[illegible]

[illegible]

[illegible]

p. 79

no. 111

בע״ה

כאשר הקנה כה״ר [illegible] בכתובת [illegible]

[illegible]

ובכלל [illegible]

הנה כה [illegible]

[illegible] ר׳ יהודה [illegible] ר׳ יוסף [illegible]

[illegible]

[illegible]

כז

שאלה מסך שעשה אחד בנימין א.ו. זלפ"ב על חלב שחלבו נכרי
ואין ישראל רואהו

p. 99

no. 114

שאלה מסך שעשה אחד בנימין א.ו. זלפ"ב על גבינות שעשו מחלב
שחלבו נכרי ואין ישראל רואהו וכל דבר [illegible]: ת' סימן [illegible]

חלב שחלבו נכ' ואין ישראל רואהו אסור באכילה כדי שבוע [illegible]

MISSING PAGES

ראשונה בגבינות של חלב [illegible] בם של ישראל אין [illegible]

כד

שואלים ממך שתשיב לנו דעתך בענין ח.ו. זלה"ה על חלב שחלבו נכרי
ואין ישראל רואהו ——— ו

p. 99

no. 114

שואלים ממך שתשיב לנו דעתך בענין א.ו. זלה"ה על גבינות שעשו מחלב
שחלבו נכרי ואין ישראל רואהו וכל דקדוקי הלכותיהם: [illegible]

חלב שחלבו נכרי ואין ישראל רואהו אסור באכילה כמו שפירשו [illegible] אחר
[illegible] אסור לאכול לאותו חלב [illegible] לחמץ
[illegible] חשש חלב טמא [illegible] גבינות [illegible]
חלב אחר [illegible] ואין שם [illegible] של חלב [illegible]
[illegible] לאוכלם, [illegible]
[illegible] ובגבינות אין [illegible] חשש חלב טמא אין חלב טמא
עומד, [illegible] צריך [illegible]
[illegible]
[illegible] ואין [illegible]
[illegible] ואין [illegible] אחר [illegible]
[illegible]
[illegible] אין [illegible]
[illegible] :

כה [illegible] בענין [illegible] ח.ו. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] חלב [illegible]
[illegible] צריך [illegible]
[illegible] ישראל של [illegible] אסור
[illegible] ואסור, רק [illegible] החלב [illegible]
[illegible] החלב [illegible]
[illegible] ישראל [illegible]
[illegible] צריך [illegible]
[illegible] בחלב [illegible] של ישראל אין [illegible]

ובהיות שאין אתנו יודע להלן פי׳ הר׳ לר׳ [illegible] פשוטו [illegible]
על ישראל [illegible] שהשיב כל אנחנו כלל [illegible] כי׳ [illegible]
בנקל שהודרנו עלינו אתו על ידי חותך וכולנו כן [illegible]
[illegible]

p. 100

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

p. 74

no. 114

כה

שוחט ובודק ששחט [illegible] בקהלתינו ה.ו. זלפ"ב על חלב שחלבו נכרי
ואין ישראל רואהו

שוחט ובודק ששחט [illegible] בקהלתינו ה.ו. זלפ"ב על הקהל [illegible] חלב
שחלבו נכרי ואין ישראל רואהו וכל [illegible]

חלב שחלבו נכרי ואין ישראל רואהו אסור באכילה [illegible]
[illegible]

[illegible]

ב"ה

p. 79

no. 111

[illegible]

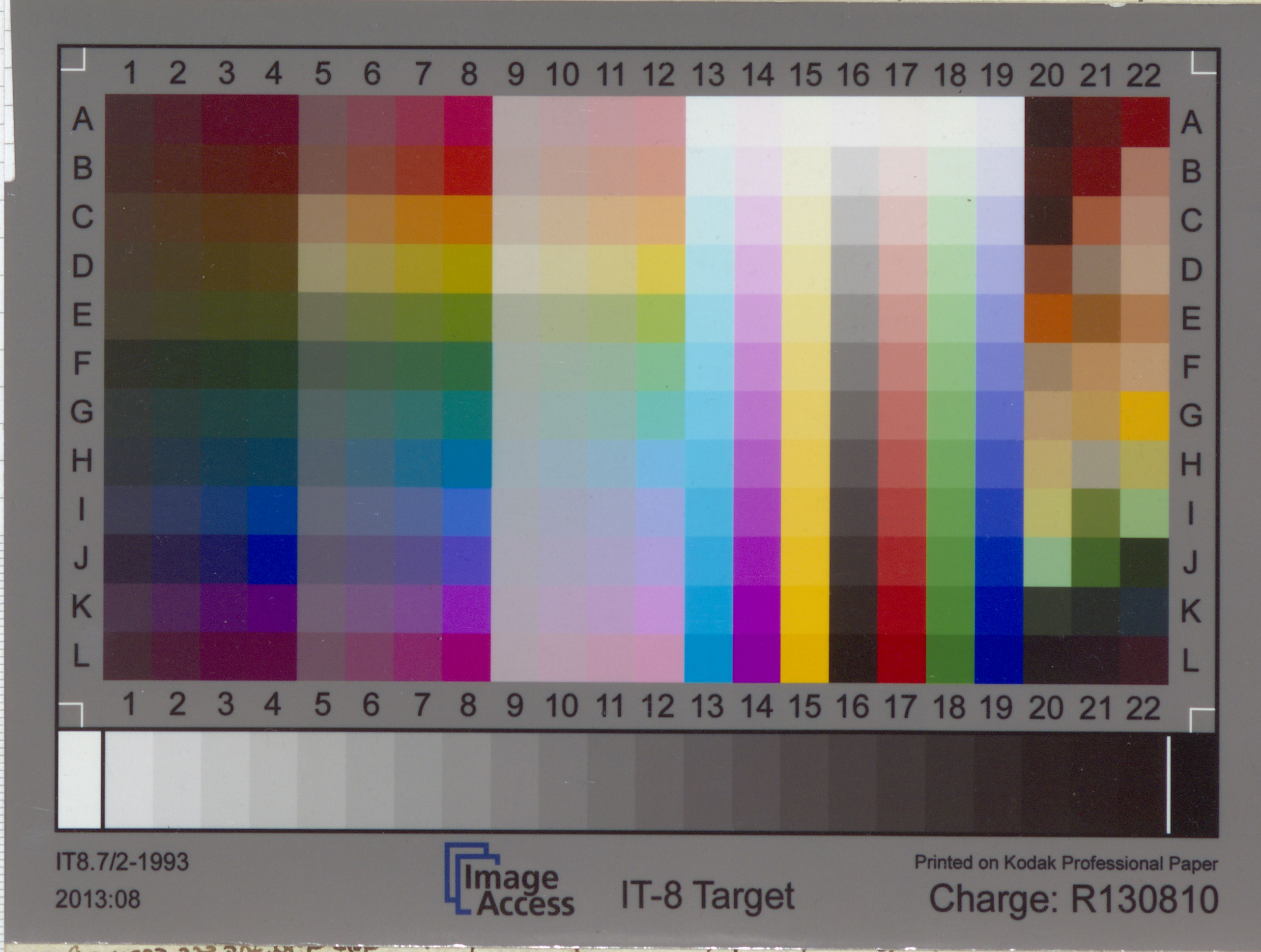
IT8.7/2-1993
2013:08
Image Access
IT-8 Target
Printed on Kodak Professional Paper
Charge: R130810

[illegible]